

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2003

Núm. 17

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 9 de desembre del 2003

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 4276/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació d'una federació de discapacitats. 642
 - 2) **RGE núm. 4283/03**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a camp de gespa a es Mercadal. 643
 - 3) **RGE núm. 4383/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Sociás, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compensació de pensions. 644
 - 4) **RGE núm. 4381/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maia Seguí i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte Ramon Llull. **(Retirada)**. 645
 - 5) **RGE núm. 4385/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts a centres escolars per a sortides escolars. 645
 - 6) **RGE núm. 4389/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obertura del Museu de Formentera. 646
-
-

- 7) **RGE núm. 4386/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miguel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reserves marines. 646
- 8) **RGE núm. 4384/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a execució del projecte Life Natura 2000 Posidònia. 647
- 9) **RGE núm. 4387/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts a la flota pesquera tramitats mitjançant el programa IFOP. 647
- 10) **RGE núm. 4388/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a execució del pla especial de protecció civil en relació amb els terratrèmols. 648
- 11) **RGE núm. 4382/03**, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla d'excel·lència a Eivissa. 648
- 12) **RGE núm. 4390/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a carretera d'Eivissa-Sant Antoni. 650
- 13) **RGE núm. 4380/03**, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Copa Amèrica. 651

II. INTERPEL·LACIONS:

- 1) **RGE núm. 3240/03**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a baixada de preus de l'oferta hotelera. 652
- 2) **RGE núm. 3428/03**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a serveis jurídics de la comunitat autònoma. (**Urgència**). 659

III. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 3313/03, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig a la proposta d'estatut polític de la comunitat d'Euskadi, coneguda com a "Pla Ibarretxe". 667

IV. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, sobre règim d'incompatibilitats dels diputats. 678

Declaració institucional amb motiu del 55è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans. 679

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats. El primer punt de l'ordre del dia consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 4276/03, de l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor, del Grup Parlamentari Popular, relativa a creació d'una federació de discapacitats.

La primera pregunta RGE núm. 4276/03, ajornada a la sessió anterior i relativa a creació d'una federació de discapacitats que formula l'Hble. Diputada Sra. Carme Feliu i Álvarez de Sotomayor del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula l'Hble. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, la meua pregunta va destinada a conèixer quines són les previsions que la seva conselleria, la Conselleria de Presidència i Esports, té en relació a la creació d'una federació de discapacitats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En relació a aquesta qüestió, la veritat és que em permet parlar de dos temes que són importantíssims dins la meua conselleria. Per una part puc parlar de persones discapacitades i per altra d'esports. Tots sabem que les persones amb discapacitat realment necessiten d'un suport manifest i gran per part de l'administració, sobretot destinada a què aquestes persones es puguin integrar socialment i que puguin tenir una certa normalització. I una de les millors formes de poder fer-ho és sempre també a través de l'esport, perquè l'esport sabem també que va conjugant una sèrie d'objectius tan importants com poden ser, sobretot l'esforç i la satisfacció.

Per això hem decidit que seria important la creació d'aquesta federació d'esport adaptat. Més que res també tenint en compte que aquestes persones puguin rebre a través d'aquesta federació totes les ajudes de les quals participen altres tipus d'esportistes a través del Govern, aquí principalment a través de la Direcció General d'Esports. Per posar un exemple d'allò que serien les ajudes als esportistes que es donen en competicions oficials i que fins ara ells no compten. Per tant, hem de tenir en compte que aquesta federació no es crearà de forma aleatòria sinó que realment respon a una sol·licitud que vénen pronunciant-se des de fa temps les distintes associacions que es preocupen d'aquestes persones.

Dir que actualment aquesta sol·licitud està sent tramitada per la Direcció General de Joventut i concretament està en els seus serveis jurídics per tal d'analitzar si es compleixen tots els requisits legals que s'estableixen en els decrets que regulen aquestes federacions esportives. Una vegada que tinguem l'informe positiu procedirem a la constitució d'aquesta federació.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sí. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, només és per donar-li l'enhorabona perquè només amb aquest tipus de vehicles els discapacitats realment podran arribar a tenir una integració plena i poder arribar a tenir de forma molt més ràpida i molt més útil les ajudes i les vies que realment es mereixen. Moltes gràcies.

I.2) Pregunta RGE núm. 4283/03, de l'Hble. Diputada Sra. María José Camps i Orfila, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a camp de gespa a Es Mercadal.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la segona pregunta RGE núm. 4283/03, ajornada a la sessió anterior i relativa a camp de gespa a Es Mercadal que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria José Camps i Orfila del Grup Parlamentari Socialista. Te'la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La meua pregunta és la següent: quan es preveu que el Govern de les Illes Balears faci efectiva la seva aportació econòmica per al finançament del camp de gespa a Es Mercadal?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, comentar-li en relació a la seva pregunta que el Govern té previstes fer aportacions per a camps de gespa a Menorca per un import de 160.269 euros. Aquest import correspon a l'aportació que toca fer-se durant l'any 2004 per donar compliment al conveni que es va signar amb l'anterior Conselleria de Benestar Social i el Consell Insular de Menorca, concretament durant l'any 2002 i que té una vigència fins a l'any 2005.

Dir que aquest conveni preveu que aquestes actuacions esuguin a terme a distints municipis de Menorca, entre ells Alaior, Ciutadella, Es Castell, Sant Lluís i Ferreries. Però que en cap cas s'anomena el municipi d'Es Mercadal.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Bé recordam que dues administracions, en aquest cas el Govern i el consells insulars han d'arbitrar mesures de cooperació, conforme a un principi de solidaritat interterritorial. Efectivament existeix un conveni signat el 4 de juny del 2002 entre el Consell Insular de Menorca i el Govern en relació a aquest tema, els camps de gespa i en relació als municipis que ha dit la Sra. Consellera d'Alaior, Ciutadella, Es Castell, Sant Lluís i Ferreries. Aquest conveni es referia a una primera fase d'implantació de gespa artificial en aquests municipis, però hi falta una segona fase que es referirà als municipis d'Es Mercadal, Maó i Es Migjorn.

Per tant, de la seva pregunta deduïm que no està previst que es faci cap aportació econòmica per a aquest camp de gespa d'Es Mercadal, que per al contrari sí farà el Consell Insular de Menorca i així tenim que el Govern incomplirà per tant, aquesta obligació d'arbitrar mesures de cooperació i més quan s'ha col·laborat en altres municipis en aquest sentit.

Així entenem que aquesta actitud del Govern és del tot discriminatòria amb aquells municipis, en aquest cas Es Mercadal, que en una mateixa situació que altres, rep un tractament diferenciat sense cap tipus de justificació objectiva que l'avalí.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS (Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, dir-li que aquest conveni, del qual vostè està parlant, no preveu en cap cas una segona fase. Més que res perquè aquest és un conveni que es va firmar durant l'any 2002 i l'aplicació és l'any 2002 fins l'any 2005. Aquest conveni que està en aquests moments en les meves mans i del qual jo li he fet una còpia, supòs que vostè també tindrà, però dir-li que a més es va publicar en el llibret que va fer l'anterior consellera i diu textualment: "el Consell Insular de Menorca ha consensuat amb els ajuntaments de l'illa l'aplicació d'aquest pla a partir dels criteris de prioritització i calendari d'actuacions per seguir de la següent manera anunciant aquests municipis que són: el camp de futbol d'Alaior, el camp de futbol de Ciutadella, el camp de futbol de Sant Lluís, el camp de futbol d'Es Castell i el camp de futbol de Ferreries".

Per tant Sra. Diputada, jo tenint en les mans aquest conveni he d'entendre que quan el consell insular va planificar aquestes actuacions realment ho va planificar tenint en compte tots els ajuntaments i aquí parla de prioritització. Llavors el consell insular és qui va establir quines actuacions concretes s'havien de fer a l'illa de Menorca. En cap cas es preveu una segona fase sinó que s'estableix que aquest conveni, amb el beneplàcit del Govern que fa que les aportacions les farà a partir de l'any 2002 i actualment estam pagant les aportacions que corresponen a l'any 2003, l'any que ve farem les de l'any 2004 i l'any 2005 s'acabarà de donar compliment a aquest conveni.

Per tant Sra. Diputada, jo crec que vostè enlloc de fer-me aquesta pregunta, per ventura hauria de demanar a les administracions...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.3) Pregunta RGE núm. 4383/03, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a compensació de pensions.

Passam a la tercera pregunta RGE núm. 4383/03, relativa a compensació de pensions que formula l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socias del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. El Grup Parlamentari Socialista es vol interessar en l'aprovació que s'ha fet per part del Govern de l'Estat de la Llei de disposicions específiques en matèria de Seguretat Social que obliga que s'hagin d'igualar les pensions de totes les comunitats autònomes de l'Estat espanyol.

Nosaltres volem demanar específicament al Govern de les Illes Balears, com que l'Estat preveu que les pensions hagin de ser iguals a tot l'Estat, si aquí l'IPC és més alt que a les altres comunitats autònomes, com pensa complementar l'ajut als nostres pensionistes perquè precisament siguin iguals que a la resta de l'Estat espanyol.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, les pensions són una competència de caràcter estatal i el Govern respecte aquesta competència estatal. Per tant, pensa seguir les pautes marcades per l'Estat en aquesta política. Recordar-li que enguany les pensions de viduïtat són les que més han pujat amb molt de temps, han pujat de l'ordre d'un 8,5% i per tant, la política del Govern de Madrid està fent que pugin en major mesura que altres anys.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, les seves explicacions no ens satisfan perquè precisament vàrem haver de viure la passada legislatura una gran oposició per part del Partit Popular aquí a les Illes Balears, igual que el Partit Popular a la resta de l'Estat en contra d'un complement que es va establir per part del pacte de progrés a les pensions no contributives i que el Govern de l'Estat va dur al Tribunal Constitucional. El Tribunal Constitucional ha donat la raó als complements que per exemple es donaven a la Junta d'Andalusia i després de què el Tribunal Constitucional doni la raó que les comunitats autònomes poden complementar aquests tipus de pensions per a la gent que cobra menys. Resulta que ara, com una potadeta, es fa una llei que precisament obliga a les comunitats autònomes a què s'hagin d'igualar aquests tipus de complements i de pensions.

Vostè sap que ens vàrem veure obligats a haver de reestructurar aquell complement de pensions amb una targeta bàsica, que sembla que l'executiu de les Illes Balears té intenció de mantenir, segons ens ha dit la consellera de Presidència i Esports en diferents compareixences. Però nosaltres ho veim altament amenaçat perquè la llei que ha aprovat el Govern de l'Estat, el seu Partit Popular, diu que qualsevol prestació de caràcter públic que tenguim per finalitat complementar, ampliar o modificar les prestacions econòmiques del sistema de Seguretat Social en les seves modalitats contributives i no contributives formen part d'aquest sistema de Seguretat Social i per tant, no podran ser donades aquestes prestacions, o aquest complement de pensió a les altres comunitats autònomes.

Nosaltres veim perillar això i voldríem saber com ho pensen mantenir, quina opinió tenen d'aquesta llei que obliga a la igualtat. I repetesc, si l'IPC a la comunitat autònoma de les Illes Balears és més alt que a les altres comunitats autònomes, com

ho garanteixen que els nostres pensionistes tinguin exactament...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Armengol. Per contestar té la paraula el Sr. Conseller

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, jo crec que estam mesclant el tema de les pensions amb el tema de prestacions socials. És a dir, el Tribunal Constitucional ha dit que el tema de pensions és competència estatal i s'ha de mantenir dins aquest marc. En tema de prestacions socials sí que hi pot haver variacions i cada comunitat autònoma farà allò que consideri convenient en el seu àmbit de competències de prestacions socials i amb l'ajuda que el Govern anterior va establir en el tema de la targeta bàsica, això es manté i com ha dit la consellera de Presidència reiterades vegades, es continuarà mantenint.

Dir-li a més, aquesta gran preocupació seva és estrany en un any que el nostre índex d'inflació va dues dècimes per davall de la mitjana estatal. És a dir, que en aquest tema faltant un mes o dos no tenim cap problemàtica en la seva preocupació. Estigui tranquil·la perquè la inflació es preveu que sigui més baixa que la mitjana estatal o igual, és a dir, que no es donarà aquest cas. Recordar-li que en el tema de prestacions socials aquest Govern té una sensibilitat major i pensa establir noves residències per a la tercera edat, d'Alzheimer, de persones que necessiten ajudes i que farà un increment important de la despesa amb caràcter social per a les persones més desfavorides. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.4) Pregunta RGE núm. 4381/03, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Maia Seguí i Pons, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte Ramon Llull.

La quarta pregunta RGE núm. 4381/03 està retirada.

I.5) Pregunta RGE núm. 4385/03, de l'Hble. Diputada Sra. Maria Anna López i Oleo, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts a centres escolars per a sortides escolars.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 4385/03, relativa a ajuts a centres escolars per a sortides escolars que formula l'Hble. Diputada Sra. Maria Aina López i Oleo del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, la pregunta que formula el Grup Parlamentari Popular ve a conseqüència d'una informació que sortia a un

diari de dia 1 de desembre de 2003, apareixia una nota informativa que deia: "el Parlament no darà ajudas para las salidas escolares". Explicant que la Comissió d'Educació i Cultura del Parlament balear va rebutjar una proposició no de llei presentada pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, a la que es demanava establir ajuts econòmics a les sortides escolars en centres educatius.

És per açò que voldríem demanar al Sr. Conseller Francesc Fiol, quines són les previsions de la Conselleria d'Educació i Cultura en relació a l'establiment d'ajuts econòmics als centres d'ensenyament per a les sortides escolars?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Diputada, efectivament jo crec que fa molt bé la diputada de subratllar que es va rebutjar una proposició no de llei perquè no es va voler admetre en el text de l'acord que els anys anteriors no s'havien dedicat recursos a aquestes qüestions, aquest va ser el motiu per al qual no hi va haver consens dins la comissió i després algú, jo crec que d'una forma maliciosa, s'ha dedicat a dir als mitjans de comunicació allò que ha explicat molt bé la diputada. Que no es dedicaran recursos a aquestes qüestions.

Crec que aquest és un plantejament inacceptable i vull aprofitar la pregunta per explicar que efectivament en aquests moments hi ha un procés d'evolució del cost que suposaria finançar sortides escolars i que a més d'això sí que hi ha iniciatives concretes de les que vull subratllar fonamentalment, les dedicades a través de la Direcció General d'Ordenació a les escoles viatgeres que és una activitat d'àmbit nacional que contribueix a la formació de l'alumnat respecte a la pluralitat lingüística i cultural d'Espanya. Això és a través d'un conveni de col·laboració amb el Ministeri d'Educació, Ciència i Esports. Amb diversos imports que ara no ve al cas.

Hi ha també el de rutes literàries per als alumnes de tercer i quart d'ESO. És el primer any que es realitza aquesta activitat i és similar a de les escoles viatgeres i també existeix un conveni de col·laboració amb el ministeri i la conselleria. Després hi ha un intercanvi entre illes i que és la relació que s'estableix entre dos centres de primària o secundària de les Illes Balears i la Conselleria d'Educació i Cultura organitza i dona ajudes a grups d'alumnes perquè vagin a conèixer una altra illa. Bé en aquest moment no hi ha específicament destinada una quantitat per a aquest objectiu concret.

Quant al conjunt de la pregunta que motiva i que ve motivada per aquesta proposició no de llei que en el seu moment es va acordar, vull subratllar Sr. President, senyors diputats, que efectivament es dedicaran recursos a aquesta

qüestió, però que ens trobam en un moment d'avaluació de les necessitats per poder disposar de les quantitats que siguin possible dins l'exercici vinent. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. LÓPEZ I OLEO:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, el Grup Parlamentari Popular no esperava manco d'aquesta conselleria i és per açò que li he fet la pregunta, per tal d'evitar confusions. Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 4389/03, de l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a obertura del Museu de Formentera.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la sisena pregunta RGE núm. 4389/03, relativa a obertura del Museu de Formentera que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARÍ I TUR (Joan):

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Educació i Cultura, amb el poc temps que vostè porta a la conselleria ja ens ha donat satisfactòria i concreta resposta a les peticions formulades des del Grup Popular referents als Museu Arqueològic d'Eivissa del Puig dels Molins i al Museu Puget.

Avui toca parlar de Formentera. Com vostè sap molt bé la Llei de patrimoni 12/98 i recalca la data del 98 diu que el Govern ve obligat a fer aquest museu per a Formentera. Han passat els anys, els anys del pacte de progrés i aquest museu no s'ha ni tan sols començat. A la passada legislatura ens cansàvem de demanar documentació, dates i dades, projectes i un document firmat per l'Ajuntament de Formentera i una entitat bancària. No hi va haver manera que el pacte de progrés ens en fes entrega d'ella. És evident que es necessitarà consens amb 4 entitats, Govern balear, consell insular, Sa Nostra i Ajuntament de Formentera per poder fer realitat aquest projecte que ve obligat per la llei.

Per això Sr. Conseller, la pregunta que li formulam és quines gestions està fent la Conselleria d'Educació i Cultura per tal de fer efectiva l'obertura del Museu de Formentera. L'única illa, una vegada més, de les Balears que no disposa d'aquest important fet cultural com representa per a una illa com Formentera un museu. Els formenters i nosaltres tenim la confiança amb vostè i estam segurs que en aquests 4 anys Formentera tindrà el museu que per llei li pertany. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I CULTURA (Francesc Jesús Fiol i Amengual):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, efectivament vostè ho ha assenyalat molt bé, aquests darrers anys aquesta és una qüestió que no es va poder o voler resoldre, no ho sé molt bé. En tot cas no som jo que he de dir per què es va incomplir aquesta llei que establia que en el termini de 3 anys, des del 98, s'establiria el museu, es finançaria el Museu de Formentera.

Anem a allò que ens importa i que és allò que podem fer nosaltres en aquests moments. Som ben conscients de què l'any 2002 es varen fer algunes passes, sembla que amb Sa Nostra existia una espècia de pre-conveni per poder impulsar aquest Museu de Formentera i fins i tot, sembla que Sa Nostra va encarregar la redacció d'un projecte arquitectònic en el Sr. Martínez de la Peña Torres, Arquitectes SL i que m'imagín que podrà ser un projecte en termes de suficiència, ho haurem de veure.

Nosaltres en aquest moment recollim la pregunta que fa el Sr. Diputat perquè representa un estat d'ànim, un estat d'opinió que en aquests moments s'està donant a Formentera i que molt justament reivindica l'existència d'aquest museu. Jo anunciï davant la cambra que el pròxim mes de gener organitzarem, a principis d'any, una reunió a Formentera, amb l'Ajuntament de Formentera, amb la Caixa d'Estalvis Sa Nostra que és la que estava disposada a participar en el finançament, amb el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, el seus representants polítics i els membres del propi Govern balear per donar un impuls definitiu a aquesta reivindicació tan antiga i tan justa que es ve fent des de Formentera.

Per tant, anunciï que el pròxim gener es posaran en marxa, es donaran les passes necessàries perquè aquest Museu de Formentera acabi sent una realitat, complint efectivament com molt bé ha dit el diputats, la disposició addicional quarta de la Llei 12/98 de patrimoni històric de les Illes Balears i que deia que efectivament en el termini màxim de 3 anys a partir d'entrar en vigor aquesta llei el Govern atorgarà un conveni de finançament al Consell Insular d'Eivissa i Formentera amb l'objecte de què aquesta corporació insular creï el Museu de Formentera. Moltes gràcies.

I.7) Pregunta RGE núm. 4386/03, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Miguel Fernando Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reserves marines.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la setena pregunta RGE núm. 4386/03, relativa a reserves marines que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sr. President. És un fet constatable que a les zones on hi ha reserves marines la població piscícola i algunes

espècies s'han recuperat de manera molt evident. Per tant, des del grup parlamentari ens agradaria saber quines previsions té la Conselleria d'Agricultura i Pesca en relació a les reserves marines. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Els estudis de seguiment de les reserves marines del Freu d'Eivissa i Formentera, del nord de Menorca i s'Arenal que s'han realitzat l'any 2003 demostren una preocupació i recuperació important de les poblacions de peixos comercials, vinculada a la millora del servei de vigilància i de control de la pesca submarina il·legal.

De les espècies més afavorides podem destacar que són: anfós, corbajos, sards i espècies similars, totes d'hàbits sedentaris i litorals i objecte de pesca comercial i recreativa. Pel que fa a les previsions per a l'exercici del 2004 podem destacar les següents: la consolidació definitiva de la reserva marina del Migjorn de Mallorca, dotant-la d'uns mitjans de vigilància propis, així com d'una normativa definitiva que estableixi l'àrea de reserva integral i reguli la pesca provisional d'una forma més sostenible i concordant amb la tradicional en aquella costa. L'establiment, conjuntament amb el Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació i en l'exercici de les respectives competències de la reserva marina de Cala Rajada, entre la Punta dels Bous i la Punta de n'Amer. Satisfent una vella aspiració del sector pesquer d'aquella zona.

L'estudi de la possible creació de noves reserves del Ponent de Mallorca, un estudi de reserves que en aquests moments no n'hi ha. I la millora dels mitjans tan de vigilància com de difusió i informació en el públic en general que compten aquestes reserves.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, vol intervenir?

I.8) Pregunta RGE núm. 4384/03, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a execució del projecte Life Natura 2000 Posidònia.

Passam a la vuitena pregunta RGE núm. 4384/03, relativa a execució del projecte Life Natura 2000 Posidònia que formula l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Partit Popular ens agradaria conèixer, Sra. Consellera

d'Agricultura, quins són els resultats del programa Natura 2000 Posidònia. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, durant l'exercici del 2003 la Direcció General de Pesca ha executat les tasques previstes en el projecte, destacant les següents. S'han finalitzat els estudis previs per a la creació de noves reserves marítimes i marines gràcies a les quals s'han cartografiat 30.000 àrees de fons marins i s'han establert l'estat actual de les poblacions de peixos litorals de la reserva marina del Migjorn de Mallorca i de les costes de Cala Rajada i d'Andratx. S'han potenciat els serveis de vigilància de les reserves marines, realitzant-se 3.508 inspeccions a la mar, la qual cosa ha contribuït a una millora molt notable de les poblacions de peixos comercials i les reserves marines, particularment les de Fornells i Formentera. S'ha consolidat la xarxa de voluntaris de posidònia, amb l'establiment de 18 actuacions de mostreig i seguiment, distribuïdes per les costes de l'arxipèlag.

Fruit d'aquesta feina la Comissió Europea, mitjançant carta de dia 6 de novembre ha felicitat la Direcció General de Pesca per la bona execució de les mesures desenvolupades.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat?

I.9) Pregunta RGE núm. 4387/03, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ajuts a la flota pesquera tramitats mitjançant el programa IFOP.

Passam a la novena pregunta RGE núm. 4387/03, relativa a ajuts a la flota pesquera tramitats mitjançant el programa IFOP i que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Àngel Jerez i Juan del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Grup Parlamentari Popular ens interessa saber quina valoració fa la Conselleria d'Agricultura i Pesca sobre els ajuts a la flota pesquera, tramitats mitjançant el programa IFOP durant l'exercici 2003.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA
(Margalida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El primer de gener del 2003 va entrar en vigor la reforma de la política pesquera comuna i això va provocar una aturada del programa IFOP. Donat que és necessari que l'Estat modifiqués la normativa bàsica, el Reial Decret 1048/03 del primer d'agost va ajustar les normes de l'Estat espanyol a la reforma de la política pesquera comuna. A més, en compliment de la Llei 5/02 de subvencions i de l'esmentada reforma, es va procedir a realitzar una nova convocatòria, aquesta es va fer mitjançant la resolució del conseller d'Agricultura i Pesca dia 6 d'octubre del 2003. Això ha provocat retards a la tramitació d'expedients.

No obstant això, s'ha fet un esforç considerable per recuperar el temps que no s'ha pogut executar i s'han tramitat 98 expedients de subvencions que corresponen a: paralització definitiva, 11 expedients; modernització, 56 expedients; construcció, 3 expedients; ajudes a joves pescadors, 1 expedient; assistència a fires, 1 expedient; apicultura, 1 expedient; equipaments de ports, 2 expedients; accions realitzades per professionals, 2 expedients. Això puja un total de 3,5 milions d'euros.

A més s'està fent un esforç molt considerable per tramitar els expedients de pagament, no només d'aquest any sinó també d'exercicis anteriors. Així s'han tramitat pagaments i s'han percebut pels beneficiaris. Paralització definitiva, 6 expedients; construcció, 9 expedients; modernització, 38 expedients; equipaments de ports, 3 expedients; campanyes de promoció, 3 expedients. Sent un total de 59 expedients que això suposa 2.900.000 euros.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Vol intervenir?

I.10) Pregunta RGE núm. 4388/03, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a execució del pla especial de protecció civil en relació amb els terratrèmols.

Passam a la desena pregunta RGE núm. 4388/03, relativa a execució del pla especial de protecció civil en relació als terratrèmols que formula l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Grup Parlamentari Popular volem demanar, concretament al Conseller d'Interior i Funció Pública, quin és l'estat d'execució del pla especial de protecció civil en relació als terratrèmols.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. La Llei 2/85 de 21 de gener de protecció civil i el Pla territorial de Balears, homologat l'octubre del 98 estableixen l'obligatorietat de redactar dins el termini de dos anys de la seva entrada en vigor, entre altres, el pla especial de protecció civil d'emergències sísmiques a les Illes Balears. Doncs bé, quan vàrem entrar en el Govern i vàrem prendre possessió ens trobam que no hi ha cap tipus de pla, ni de riscos sísmics, ni d'inundacions, ni de transport de mercaderies perilloses, no hi ha cap pla fet. Dins els darrers 4 anys no s'ha fet absolutament res en aquesta matèria.

Per això vàrem crear de nou la Direcció General d'Emergències, que en l'actualitat està fent una gran labor i puc informar a aquesta cambra que la previsió de la nostra conselleria és que abans de que conclougui l'any 2003 la nostra comunitat compti amb tots els plans d'emergències prevists a la (...) vigent i així poder donar compliment a les directrius de la comunitat europea en aquesta matèria.

Precisament pel que fa referència al pla especial d'emergències sísmiques, he de dir que aquest pla fou entregat a principi d'aquest mes per part de l'empresa guanyadora del concurs i a partir de llavors s'han començat a estudiar per la Direcció General d'Emergències i s'analitza i estudia la documentació presentada.

Una vegada que la Direcció d'Emergències doni la seva conformitat, aquest pla es remetrà a la Comissió d'Emergències i de Protecció Civil per a la seva homologació.

I.11) Pregunta RGE núm. 4382/03, de l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla d'excel·lència a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a l'onzena pregunta, RGE núm. 4382/03, relativa a pla d'excel·lència a Eivissa, que formula l'Hble. Diputada Sra. Patricia Abascal i Jiménez, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. *President*. Señoras y señores diputados, una vez confirmado por parte del conseller de Turismo que a Eivissa, siendo la única ciudad Patrimonio de la Humanidad de Baleares, no se le ha concedido el plan de excelencia que solicitó, mi pregunta hace referencia a cuáles son las razones para no conceder dicho plan a Eivissa.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, és conegut dels diputats d'aquesta cambra que l'elecció dels plans d'excel·lència finançats pel Govern de l'Estat correspon a l'Administració de l'Estat, i per tant haurà de demanar les raons a aquesta administració. Jo li he de dir que com a conseller de Turisme varem defensar des de la Conselleria de Turisme tots i cada un d'aquests projectes. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ABASCAL I JIMÉNEZ:

Gracias, Sr. *President*, señoras y señores diputados. Entonces no entendemos cómo es posible que el secretario de Estado de Turismo, Sr. Germán Porras, defendió en la feria de Londres el plan de excelencia presentado por el Ayuntamiento de Eivissa siguiendo las líneas de actuación del Gobierno, que es dar prioridad a las ciudades Patrimonio, cuando el dinero invertido iba a destinarse a mejorar la red de información turística y cultural de la ciudad, así como a la recuperación de los bienes protegidos por la UNESCO. Ustedes de repente deciden que no es prioritario conceder estas ayudas, aunque diga usted que no es decisión suya, pero no podemos entender que el Sr. Germán Porras diga que sí se va a apoyar y de repente, no sabemos cómo, se decide que no se va a llevar a cabo dicho plan.

Le puedo decir que Eivissa está trabajando para ofrecer a sus visitantes un producto cultural perfectamente compatible con el producto de sol y playa que, como todos sabemos, es el mayoritario. Le pongo ejemplos. Este año, cuando se celebró la feria medieval para conmemorar la declaración de Eivissa como ciudad Patrimonio, por las calles de Dalt Vila pasaron 136.000 visitantes en dos días y medio. Las agencias ofrecen un paquete de fin de semana que coincide con la feria y que se vende muy bien sobre todo en la zona de Levante, siendo en temporada baja, lo que permite a muchos establecimientos abrir con actividad. Este verano, desde los meses de abril a octubre, 6.000 personas visitaron el centro de información situado en la casa de la Curia, donde se inician las visitas guiadas a Dalt Vila. Estos ejemplos demuestran que sí es compatible un turismo cultural más respetuoso, de mayor poder adquisitivo, con el turismo de sol y playa que nos visita.

Pero hay más. Además de que no se ha concedido, digamos, este plan de excelencia por las razones que usted dice, que son del Gobierno central, y el Gobierno central no entiende por qué aquí no se le acabó de dar la prioridad, pero bueno, eso ya si acaso me lo explicará después, el IBATUR decide este año que los ayuntamientos no tendrán *stands* propios, y eso conlleva que Eivissa, que tenía su propio *stand* como ciudad Patrimonio va a dejar de tenerlo, con lo cual se está limitando el

poder llevar a cabo un turismo, digamos, una promoción muy específica como es la promoción cultural de las islas.

Mire, Sr. Conseller, sinceramente, usted nos podrá decir que es decisión del Gobierno. Aquí no...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, miri, el Sr. Porras, com jo mateix, varem donar suport a aquest pla d'excel·lència. El que passa és que, com vostè sap, les convocatòries anuals són limitades, i jo tenc l'esperança i la confiança que durant els propers anys no només el d'Eivissa, sinó tots els altres plans d'excel·lència que no varen poder entrar, dels quals vostè pareix que no es preocupa i n'hi ha alguns, també, de la mateixa illa allà on vostè és diputada que tampoc no varen poder ser triats. Li estic parlant, per exemple, del municipi de Sant Antoni, pel qual vostè pareix que no té la més mínima preocupació; o el municipi de Lluçmajor; o el de Sòller, o el d'Alaior, o el de Ciutadella, que tampoc no varen poder entrar. N'ha entrat un per comunitat autònoma. Hi ha hagut comunitats autònomes que no han entrat.

Jo reiter el meu compromís de continuar defensant, però sense demagògia, el pla d'excel·lència de la ciutat d'Eivissa, com tots els plans d'excel·lència que presentin els municipis de les Illes Balears. Els defensaré tots per igual, com ho farem, com no pot ser d'una altra manera, amb aquest pla que vostè em comenta. Hi ha hagut altres ciutats Patrimoni que enguany sí que han tengut aquest pla d'excel·lència i no s'ha trobat oportú que fos en aquest cas la d'Eivissa. Jo esper i desig que ho pugui ser a partir de l'any que ve.

Ja allò que comenta després de si els estands, de si l'IBATUR, si han llevat... Miri, nosaltres creim que hem de variar el concepte de la participació i la presència institucional de les Illes Balears a les fires; no sé si estarem equivocats, ho volem provar, ho volem intentar, creim que hem d'intentar llevar aquest concepte que hi havia fins ara, de 17 o 18 caixons distints dins la fira que al final no sabem exactament què promocionàvem ni què veníem, i això és el nostre criteri, equivocats o encertats, això només ho podrà dir el temps.

Moltes gràcies.

I.12) Pregunta RGE núm. 4390/03, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, relativa a carretera d'Eivissa-Sant Antoni.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 12, RGE núm. 4390/02, relativa a carretera d'Eivissa a Sant Antoni, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, nosaltres volíem saber si el Govern ha pres algun acord en relació a l'ampliació de la carretera d'Eivissa a Sant Antoni. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sí, efectivament el dia 18 de juliol del 2003 hi va haver un acord de Consell de Govern per autoritzar la contractació de l'expedient d'assistència tècnica per a la redacció de l'estudi informatiu i el projecte de la construcció del desdoblament de la carretera Eivissa-Sant Antoni. Aquest acord es va publicar al BOIB de 31 de juliol del 2003, es va procedir a fer meses de contractació dia 18 d'agost i dia 21 d'agost, i el dia 15 de setembre es va acordar per la Secretaria General Tècnica l'adjudicació d'aquest concurs a Control i Geologia SA, i dia 1 d'octubre es va signar el contracte administratiu.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, aquesta és una carretera que no figurava ni en el Pla de carreteres ni en el conveni de carreteres amb el Govern de l'Estat, de la qual s'han donat diverses informacions del fet que s'incorporava. No sabem els criteris amb què es regeix aquesta ampliació i la veritat és que s'han fet molt diversos anuncis en premsa per part del Govern.

Per exemple el 18 de juliol diu que el Govern assumirà, diu: *"asumirá la mejora de la carretera a San Antonio. El presidente del Consell, Pere Palau, arranca el compromiso del Govern de financiar esta obra"*. Llavors sembla ser que l'obra no es finança. El dia 5 d'agost diu: *"La consellera de Obras Públicas anuncia que el desdoblamiento de la carretera Vila-Sant Antoni puede ser una realidad dentro del 2007. De momento el Govern ha aprobado la licitación"*. Diverses informacions, i després diu el Consell de Govern el 13 de setembre, diu *"dará luz verde a la contratación de la redacción del proyecto de desdoblamiento"*.

Bé, davant totes aquestes informacions i, ja dic, davant un projecte que no figurava en el Pla de carreteres ni en el conveni, nosaltres volíem saber, conèixer l'expedient que hi ha hagut, què és el que ha mogut la Conselleria d'Obres Públiques a tirar endavant amb aquest projecte, i així ho vàrem fer amb una sol·licitud de documentació que vàrem registrar, perquè el Govern ens enviàs els acords que hi hagués en relació al

projecte de la carretera i l'expedient per saber com s'havia arribat a aquestes conclusions que era urgent aquesta carretera que no estava prevista anteriorment. Bé, ens hem quedat realment sorpresos perquè la resposta que ens ha enviat el Govern diu senzillament que el Consell de Govern no era l'òrgan competent.

Jo crec que ha quedat clar a la resposta de la consellera que el Govern sí que era òrgan competent, que necessàriament va prendre alguna resolució, i nosaltres el que demanam és que no s'oculti informació a l'oposició i que es remetin les sol·licituds que demanen els grups parlamentaris, que es remeti aquesta informació al Parlament i que es compleixi el que planteja el mateix reglament del Parlament...

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Margalida Isabel Cabrer i González):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, no hi ha res a ocultar, en aquest expedient. Li ho he explicat: dia 18 de juliol es va acordar treure a concurs la licitació per a la redacció del projecte, s'han fet les meses de contractació, ha sortit al BOIB, s'ha adjudicat a una empresa i el projecte supòs que serà entregat a la conselleria sobre el mes de febrer, març; sortirà a exposició pública i després es faran els tràmits per licitar l'obra, però no hi ha res a ocultar.

Respecte a qui pagarà aquesta obra, efectivament la pagarà el Ministeri de Foment perquè efectivament el mes de juliol es va produir una comissió de seguiment del conveni, on el Govern va manifestar el canvi de determinades obres de l'annex del Conveni de Carreteres que afectaven Mallorca i Eivissa, es va acceptar i una obra que no estava prevista i que es pagarà amb doblers de l'Administració de l'Estat és la de la seva carretera de la mort a Eivissa, que és el desdoblament d'Eivissa a Sant Antoni. Per tant és un èxit per a nosaltres que aquesta obra la financin des de Madrid.

Moltes gràcies.

I.13) Pregunta RGE núm. 4380/03, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a Copa Amèrica.

EL SR. PRESIDENT:

Passam a la pregunta número 13, RGE núm. 4380/03, relativa a Copa Amèrica, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antonio Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Consellera, usted ya conoce el interés de nuestro grupo, de la oposición y de muchos

ciudadanos en conocer qué rentabilidad se saca a los 4,4 millones de euros que se han gastado en Costa Nord. La semana pasada ya le preguntamos al conseller de Turismo pero todavía está pendiente de las revistas mensuales, aunque el conseller de Turismo calibra el éxito no contando turistas sino fotógrafos. Nos dijo que se valoraba el éxito en 130 fotógrafos.

Bien, lo que no contaba es que habían caído las reservas en el mercado británico un 97%. Pues bien, esa caída de un 97% la ha superado usted en tres puntos, porque la Copa América cayó en un cien por cien, en un cien por cien después de la presentación de este evento con la presencia del Sr. Michel Douglas. Por eso le queríamos preguntar por qué motivo considera la consellera de Presidencia y Deportes que se eliminó la candidatura de Palma para ser sede de la Copa América después de ese acto promocional.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, en relació a la seva pregunta i amb tot el meu respecte jo li aconsellaria que la fes a l'organisme competent, que sempre ha estat, que jo sàpiga, el sindicat suís Alinghi presidit pel Sr. Bertarelli, i que en cap cas no ha estat la Conselleria de Presidència que decidia quina era la seu de la Copa Amèrica, perquè pot estar ben segur, Sr. Diputat, que si hagués estat la meva conselleria evidentment la seu hagués estat Palma.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Yo no sé si sus compañeros le aplauden o se dan golpes, porque la respuesta que nos acaba de dar... Ya sé que es el sindicato suizo el que da, el que da la candidatura a un sitio, que aprueba una candidatura o que aprueba otra. Esto lo sabemos todos, lo sabemos todos. Lo que le estaba preguntando es por qué considera usted que hemos sido eliminados de una manera, además, tan extraña. Le estoy preguntando su opinión, si tiene usted opinión. Si no tiene usted opinión dígame: "No tengo opinión; el Gobierno no sabe, no contesta. No tenemos ni idea". Dígalo así. Yo le estoy preguntando su parecer, no el motivo por el cual nos sacaron o no, sino su parecer. Usted tiene que venir aquí y decirnos su parecer, no decirnos quien es el que lo decide y quien es el que no lo decide.

Me parece que hubiera sido más adecuado que esta pregunta se la hiciera al embajador de Valencia en vez de a usted.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I ESPORTS
(Maria Rosa Puig i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Diputat, a la vista de la seva intervenció a mi únicament em queda pensar que vostè realment fa aquestes preguntes i aquestes intervencions posteriors o per fer gràcia o per fer mal, o per a les dues coses en un pic. Però miri, a mi m'és completament igual.

Jo li contestaré aquesta pregunta de la forma més seriosa perquè crec que el tema ho requereix, i sobretot perquè requereix el respecte de totes les persones que van apostar per aquest projecte i que hi varen fer feina.

Miri, Sr. Diéguez, el Govern des del principi, aquest govern, des que va prendre possessió d'aquest càrrec, el que va intentar és fer totes les passes oportunes per tal de poder aconseguir aquest projecte, aquest objectiu que era de primera magnitud, que era que vengués la Copa Amèrica a Palma, i tots els actes promocionals com al que vostè feia menció a la seva pregunta, que després ens ha sortit amb altres temes, tots els actes promocionals que es varen dur a terme sempre es varen dur a terme amb la millor intenció per poder aconseguir aquest objectiu.

Miri, jo sobre aquest tema no tenc opinions personals, perquè la decisió evidentment, Sr. Diéguez, va ser unilateral i va correspondre al sindicat suís. Per tant davant aquesta tria per part del sindicat suís de triar la ciutat de València, davant això únicament ens queda primer lamentar que no hagi estat Palma, i en segon lloc estar contents que hagi estat una ciutat espanyola. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat de dues interpellacions.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 3240/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a baixada de preus de l'oferta hotelera.

Passam al debat de la primera interpel·lació, RGE núm. 3240/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a baixada de preus de l'oferta hotelera. Té la paraula el diputat Sr. Celestí Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Sr. President, senyores diputades, senyors diputats, avui presentam aquesta interpel·lació perquè les notícies que ens arriben en relació al comportament del mercat turístic, i especialment de Balears dins aquest mercat turístic, són

preocupants. Per una part veim com Balears és l'única comunitat autònoma de l'Estat espanyol que els darrers mesos ha estat baixant el seu nivell de preus; veim també que els fulletons de majoristes de viatges, els catàlegs de majoristes de viatges del pròxim any estan amb un preu per baix d'un 10% del que era l'any 2003; i per una altra part també veim com a la World Travel Market els representants d'ABTA ens assenyalen que en aquests moments possiblement estam dins una transformació del model turístic tradicional.

Tot això ens preocupa, i al voltant d'aquestes qüestions li voldríem fer aquesta interpellació.

La situació dels mercats actualment s'ha de definir fonamentalment per una major competència dins la mateixa àrea geogràfica, dins la mediterrània i la zona de Canàries, especialment en el segment de sol i platja; per un alentiment de la sortida de viatgers del mercat tradicional, especialment a Alemanya i a Anglaterra; per un retard de les reserves i per un cost de producció dins les Illes Balears superior al dels nostres competidors. Per una altra part hi ha un element nou que és molt significatiu, que és el creixement del turisme individual i del turisme independent basat essencialment en la utilització d'Internet i l'aparició de companyies de baix cost.

Dins aquest context hi ha una oportunitat nova, que és l'oportunitat de les noves tecnologies; és una oportunitat que ens permet accedir directament al mercat i, a més d'aquesta oportunitat de la utilització d'Internet, també hi ha, com deia, el creixement de les companyies de baix cost. Tot això, per tant, nosaltres creim que és una nova oportunitat de negoci que no podem deixar escapar en aquests moments.

I què feim davant aquesta situació? Segons el vicepresident o el director general d'Exceltour, que és un *lobby* turístic que està integrat, entre d'altres, per les companyies Barceló, Sol Melià, Fiesta, etc., deia que estaven fent molt poc, i aquesta opinió, que creim que és una opinió autoritzada, també ens preocupa bastant. De totes maneres jo li diré així com veim nosaltres la situació, i creim que el nostre producte està situat majoritàriament dins el segment més fàcil de replicar, és a dir, és el més fàcil de copiar, que és el segment de sol i platja; que aquest producte nostre essencialment és el producte bàsic dels majoristes de viatges tradicionals; que la pressió dins el mercat sobre aquest paquet estàndard que venen els majoristes de viatges és terrible i que aquests anys, a més, s'està demostrant amb la baixada de preus; que els clients tenen altres alternatives que fins ara no tenien i per això reserven més tard; i que ja dins les dades concretes, si miram les dades concretes tant del mercat alemany com del mercat anglès, veurem com els paquets turístics tradicionals tenen una pressió que, per exemple, si els anys anteriors normalment dins el mercat de darreres vendes hi anaven un 15%, en aquests moments hi va ja més d'un 40%, i pel que ens deien també a la World Travel Market el mercat o el comportament dels majoristes de viatges pràcticament no ha crescut, sinó que està en tot cas anant enrere.

Per tant jo diria, i creim que és un element que defineix bé la situació actual, que la pressió sobre el preu del paquet estàndard i el retard en reserves es convertiran o s'han

convertit ja en elements estructurals dels nous mercats turístics, i que nosaltres -i aquí és una reflexió important- estam situats, com deia, dins el segment més imprevisible i en el segment on hi ha major pressió per part del client perquè baixin els preus.

L'alternativa que ens donen és la del tot inclòs. Nosaltres creim que el producte de tot inclòs no és un producte lògic per a nosaltres. Si ens comparem amb els altres destins com és el Carib, Itàlia, Tunis, on sí hi ha un producte de tot inclòs de qualitat, nosaltres estarem a la cua, i en aquest moment, com que sembla ser que el mercat alemany o la situació alemanya s'està remuntant, el primer que patirà serà el tot inclòs d'aquestes característiques. Per tant hauríem d'arribar a la conclusió que el tot inclòs no és una tendència de futur clara per a nosaltres.

Per contra, en canvi, el segment de major expansió, com deia, és el segment de les companyies de baix cost. A la World Travel Market ens deien que el 50%, ja, de viatgers britànics utilitzen aquest sistema, i que per tant també hauríem de concloure amb el sentit que el viatge independent no té volta enrere; el viatge independent basat en les companyies de baix cost en aquests moments no té volta enrere.

Per tant el nou negoci turístic implica un nou consens, noves aliances. Hem de substituir aquella aliança que es tenia amb exclusivitat amb els majoristes de viatges amb altres agents d'aquest mateix negoci turístic, i nosaltres aquí creim que hi ha una..., veim amb preocupació com el Govern, és a dir, creim que no ha prestat l'atenció suficient a les agències de venedors, que són en definitiva els que estan en contacte amb els clients directes, no ha prestat la importància suficient a les petites i mitjanes empreses del nostre país perquè es puguin associar a través..., per poder accedir als nous canals de comercialització. Creim que continuam amb la idea errònia que el nostre client és el majorista de viatges, quan realment el nostre client no és el majorista de viatge, sinó que són les persones, els milions de persones que passen pels aeroports i els ports cada any. En aquest sentit creim que el Govern no s'ha fet un plantejament seriós quant a la necessitat de control dels aeroports d'aquestes illes que, en definitiva, és el control de les portes d'entrada i en definitiva és poder incidir sobre el transport de passatgers, que és bàsic per a nosaltres. En definitiva, creim que el Govern ha renunciat a una opinió pròpia davant aquesta nova situació del mercat.

Tampoc no hem vist opinions sobre l'excés d'oferta. No sabem si consideren que tenim un excés d'oferta o no tenim un excés d'oferta. No sabem exactament quina és la posició davant aquesta situació. No sé si és el que volen, com deia el seu director general, que el mercat era l'amo i que, per tant, davant el mercat no hi podem fer res. Si ho deixam tot al mercat patirà molta gent, segurament hi haurà concentració d'empreses, evidentment, com a element positiu, però per un altre costat hi haurà, dins la llei del més fort, empreses que cauran, cauran llocs de feina... Per tant tampoc, davant aquesta situació de mercat, en què el que hi ha és, per part dels majoristes de viatges, una exigència cap avall dels preus, no veim quina és la

seva opinió sobre el tractament del que és un excés d'oferta o un possible excés d'oferta.

En definitiva, creim que davant tota aquesta situació vostès no han actuat amb conseqüència, o no estan actuant amb conseqüència. Creim que la seva falta de propostes concretes està donant una imatge de debilitat en els mercats; aquesta imatge de debilitat en els mercats és contestada de forma inexorable per part dels grans operadors amb una baixada de preus. Creim que no s'han plantejat una nova aliança estratègica amb nous agents del mercat. I en canvi han donat tota la confiança als agents tradicionals, que jo li deia que són importants però en aquest moment ja no són en exclusiva els únics que dominen els mercats.

Per una altra part també ens preocupa que vostès han rebutjat tot el que és investigació, tot el que és el coneixement expert del mercat, i tenim el resultat: el resultat és que no sabem on som, tenim la impressió que no sabem on estam, i que de continuar per aquesta línia entrarem de forma inexorable en una espiral de menys ingressos i menys qualitat. Seria terrible i seria una ruïna per al nostre destí que després d'estar situats aquí on som, de forma preferent com a líders dins els mercats turístics, i de ser un destí altament conegut i un destí amb la possibilitat de diversificació que tenim, i amb una bona protecció territorial, haguéssim d'entrar com a única estratègia de mercat dins l'estratègia de preus que ens dugués a aquesta, diríem, espiral malèvola de menys ingressos, menys qualitat.

Per tant nosaltres el que volem és fer-li una simple pregunta. Vostè ha vingut reiterades vegades aquí i no ha contestat. Jo crec que no contesta perquè no vol; confii que vostè sap el que fa i per tant no contesta perquè no ho sap, sinó perquè no vol, però avui simplement li faríem una pregunta, és a dir, davant tota aquesta situació de canvi de mercat, de canvi de model, com deia el vicepresident d'ABTA, davant aquesta situació què fa el Govern? Aquesta simple pregunta és la que ens agradaria que ens contestàs vostè avui.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Té la paraula el Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, per començar a respondre aquesta interpellació, Sr. Alomar, permeti'm primer de tot comentar-li que quan parlem de preus jo crec que la primera qüestió que hem de deixar fixada aquí, que vostè coneix perfectament, és que estam dins un marc que tots coneixem, el de la Constitució, i el del principi de la llibertat de mercat, que fa que la possibilitat d'intervenir de l'Administració sigui certament -i vostè ho coneix perfectament- limitada. I a continuació permeti'm que li digui que, a més, quan parlem dels preus tenim en aquests moments, i jo crec que això és una situació que jo no vull atribuir-li, a vostè, la responsabilitat, però sí que tenim una situació de deficiència en la informació per conèixer la situació en què realment estam.

Vostè ha pujat aquí fent una afirmació inicial, dient que les Balears han estat la comunitat autònoma de l'Estat espanyol on han davallat més els preus aquesta temporada turística, i jo li he de dir, l'he de corregir en aquest sentit, d'entrada, per dir-li que els estudis que nosaltres manejam, fets pel CITTIB avui ens demostren que en relació a l'any 2002 la temporada del 2003 a les Illes Balears els preus han disminuït un 0,7%, però que la disminució ha estat d'un 1,3% a Canàries i d'un 3,4% en el conjunt de la península. De manera que el primer de tot que hauríem de fer és dimensionar el problema i corregir-li la primera informació que vostè donava. No és la comunitat autònoma on més han davallat els preus. Insistesc que és un estudi del CITTIB, dels mercats emissors, i ajustat al mercat britànic, el principal mercat que tenim en aquestes illes enguany, perquè dels altres mercats no comptam amb estudis en relació al preu, com li deia al principi.

Jo coincidesc amb vostè en una part del diagnòstic que vostè fa en l'evolució del mercat. Efectivament fa una sèrie d'anys el conjunt del turisme organitzat a través de majorista de viatges era més del 90% del mercat; avui s'estan equiparant i s'estan equilibrant el turisme individual i el turisme organitzat. Jo crec que aquesta és una anàlisi que vostè i jo podem compartir. Els canvis en el mercat són continus i constants, com aquest costum, aquest hàbit dels consumidors de reservar en el darrer moment, d'esperar fins al darrer moment per poder comprar, la qual cosa fa que qualche informació o qualche afirmació que avui s'ha fet, precisament en el torn de preguntes, sigui certament anecdòtica, com quan es diu que les reserves estan per davall de l'any passat. Jo crec que, més que de reserves, avui amb el canvi del mercat vostè sap perfectament que hem de parlar de vendes, hem d'esperar el moment de les vendes perquè l'estat de les reserves entenem que es pot il·lustratiu.

Vostè també ha fet una passada per damunt el tema del tot inclòs, expressa la seva preocupació pel tot inclòs. Aquí també li vull matisar que el tot inclòs no només creix a les Illes Balears, el tot inclòs creix a tots els destins turístics del Mediterrani, i li he de dir que el tot inclòs preocupa al Govern dins un cert sentit. Nosaltres creim que el tot inclòs és una alternativa de viatjar que moltíssims de consumidors, moltíssims de turistes avui tenen assumit, jo diria que fins i tot hi ha clients, hi ha potencials turistes o visitants que abans de decidir el destí on van, abans de decidir si van a Canàries, si van a les Balears, si van a la península, si van a Turquia, abans de decidir on, ja han decidit com viatjaran, i han decidit que ho faran amb la modalitat del tot inclòs, i jo crec que davant aquesta circumstància el nostre destí ha de poder oferir un segment d'aquest tot inclòs, però -aquí ve la nostra preocupació- en aquells establiments i en aquelles zones que efectivament estiguin preparades per dur a terme aquesta oferta turística, i hem anunciat, i ho continuarem anunciant, que el Govern de les Illes Balears incidirà al màxim sobre la qualitat d'aquest tipus d'oferta.

Quant a l'opinió que vostè diu que no és que s'hagi de substituir el majoristes de viatges però que hem d'anar deixant un poquet de banda els majoristes de viatges, jo crec que aquí el que hem de fer és no deixar de banda ningú. Jo crec que si

estam al cinquanta i al cinquanta, hem de seguir fent feina amb els majoristes de viatges, com nosaltres pretenem fer feina, i a la vegada hem de posar en marxa tots aquells instruments i totes aquelles eines que ens permetin accedir al camp del turisme individual. I jo crec que aquí, bàsicament, cobrarà molta importància tot el sector de les noves tecnologies; estam, en aquests moments, negociant amb les distintes federacions hoteleres de Mallorca, de Menorca, d'Eivissa i Formentera, uns convenis de col·laboració per posar a l'abast del sector l'accés directe al consumidor, apropar el nostre producte i el nostre destí al consumidor, mitjançant les noves tecnologies, però això, Sr. Alomar, no implica que haguem de deixar de costat, que haguem de deixar de banda els majoristes de viatges que sí segueixen movent una part important del mercat i, sobretot, una de les més importants per a nosaltres, que és la del turisme familiar.

Vostè me parla que no tenim en compte els autèntics venedors, aquells que venen el paquet, aquells que venen el producte de les nostres illes; jo li diré que, precisament, alguns dels acords de col·laboració que hem duit a terme amb els principals majoristes de viatges europeus inclouen precisament accions que fan referència a aquests punts de venda, a aquestes agències de viatge on es venen els paquets turístics, concretament tot el tema dels educacionals, de poder facilitar la visita, el viatge aquí d'agents de viatge, de persones que efectivament, com vostè deia, venen el producte aquí, a les Illes Balears, perquè el puguin conèixer, perquè puguin conèixer el producte i el destí; i, a més, també tenim un conveni de col·laboració amb moltíssimes d'aquestes agències de viatges agrupades a través dels majoristes de viatges amb qui hem arribat a aquest acord per poder decorar els seus aparadors, les seves vitrines, amb motius relacionats amb les nostres illes i que també puguin estimular les vendes del nostre destí.

Parla també vostè d'excés d'oferta i que nosaltres feim molt poc per l'excés d'oferta. Bé, jo el que li he de recordar és que vostè va governar quatre i no se n'ha oblidat tan fàcilment que durant aquests darrers quatre m'imagín que ha tengut també el mateix problema d'excés d'oferta i li he de recordar que nosaltres, l'any 99, li vàrem deixar un instrument, que era el de la Llei general turística, i li he d'insistir, una vegada més, que vostè d'aquest instrument de la Llei general turística, que és en realitat qui ha de regular el creixement de les places i la seva reducció, la seva ampliació, vostè, d'aquest instrument, doncs com li he dit ja moltíssimes vegades, no va modificar ni un punt ni una coma. De manera que m'imagín que el model que nosaltres vàrem deixar el 99 i que vostè no va rectificar durant quatre anys, m'imagín que és el model de creixement de l'oferta que vostè comparteix.

Diu que nosaltres rebutjam la investigació. Fals, nosaltres no rebutjam la investigació, nosaltres el que rebutjam és contractar a balquena estudis sense cap tipus de sentit; nosaltres no és que no creguem en la investigació, sinó que nosaltres vàrem ser els que vàrem crear en el seu dia el CITTIB, el centre que avui ens proporciona tota la informació, totes les estadístiques i tots els estudis. En l'únic que vostè i jo discrepam és que crec, i és la meua opinió, que amb el que tenim al CITTIB, més el que podem aprofitar del Govern d'Estat

i de les oficines d'Espanya a l'estranger, creim que amb això podem funcionar i que no fa falta anar a encomanar cada dos per tres nous estudis a altres empreses externes. Però insistesc, això és senzillament una discrepància entre vostè i jo, que no crec que sigui tampoc el punt principal de la discussió.

I finalment, m'acaba fent la pregunta de què feim nosaltres davant aquesta situació. Doncs feim el que nosaltres creim que hem de fer, en primer lloc en aquesta quota del mercat que encara controla el majorista de viatges, doncs naturalment arribar a acords de col·laboració amb ells, millorar les nostres relacions amb ells, fer promoció en els mercats emissors per aconseguir recuperar el que durant aquests darrers tres o quatre anys hem perdut, i ho feim amb els recursos de què disposam a la Conselleria de Turisme; intentam mentalitzar la gent que el camí de la reducció del preu, el camí de la baixada del preu no és, Sr. Alomar, el correcte, nosaltres creim que és una batalla i una lluita que sempre perdrem i amb la qual no podrem competir mai amb d'altres destins competidors que, per moltíssimes raons, sempre tenen la possibilitat de davallar més el preu que nosaltres. I amb aquell altre segment del mercat, amb el 50% restant, que ja fuig un poquet del majorista de viatges i actua a través de les companyies aèries de baix cost i entra a través d'Internet a reservar el seu producte i el seu destí, doncs el que hem de fer, com li he dit al principi, és intentar posar a disposició dels nostres empresaris, a disposició de les nostres empreses tots aquells instruments, totes aquelles eines que avui ofereixen les noves tecnologies. I ho farem, insistesc, des de la possible, esperem que futura, signatura d'aquests convenis de col·laboració que en aquests moments s'estan discutint i negociant entre la Conselleria de Turisme i les tres patronals hoteleres.

I a partir d'aquí, com li dic, també conèixer, com no, les seves solucions, Sr. Alomar. Nosaltres avui hem escoltat la seva interpell·lació amb moltíssima atenció, però li puc assegurar que, com a conseller de Turisme, també esperaré amb moltíssima d'atenció i amb moltíssim d'interès les propostes, els suggeriments i les alternatives que vostè faci a través de la moció, que estic convençut, seguirà aquesta interpell·lació. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula la Sra. Rosselló. El que vostè vulgui, tant pot parlar d'aquí com del seu escó.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Dir que el sector turístic és un factor clau a la nostra societat, això és un fet redundat i molt dit, però en aquest moment s'ha de dir que els sectors serveis va representar el 83% del PIB de Balears de l'any 2001; que el nombre d'ocupats, d'afiliats a la Seguretat Social del sector serveis a l'any 2001, també va ser del 73,2% sobre el total, i tothom, absolutament tothom és conscient de la importància que suposa per a l'estabilitat econòmica i social de les nostres illes l'evolució d'aquest sector. Però també, supòs que tothom, és conscient

o hauria de ser del gran impacte territorial, paisatgístic, sobre els recursos naturals que suposa el desenvolupament d'aquest sector sense ordre ni concert, i per tant és tan important el tema turístic per a les nostres illes, que val pena, i jo crec que s'hauria de dir al president, que no hi és quasi mai, però que li faci arribar el conseller de Turisme, que convendria un gran pacte sobre el tema del turisme perquè és l'activitat econòmica més important d'aquestes Illes Balears i per tant s'hauria de fer un gran pacte i un gran debat sobre aquest tema.

Però anant a la qüestió que avui ocupa aquesta interpell·lació, en els darrers anys el turisme hotel·ler ha anat a la baixa, això és un fet evident, jo crec que la situació i l'anàlisi tothom coincideix, a causa de la forta dependència dels majoristes de viatges, la falta de modernització hotel·lera i l'increment del preu de l'oferta complementària. Això s'hi han afegit situacions conjunturals i alguns fins i tot estructurals, com és l'impacte negatiu dels atemptats de l'11 de setembre, l'entrada en funcionament de l'euro, que suprimeix el benefici en el preu que suposa el canvi d'una moneda forta a la pesseta, la recessió econòmica en els països emissors, sobretot a Alemanya, i la millora de la situació a zones competidores, Canàries, Balcans, etcètera. Davant aquesta situació difícil, que és un tema estructural, no és un tema puntual, veim que el Govern no fa una política ni veim que la seva política turística, idò, cerqui alternatives a aquesta situació. Nosaltres entenem que fins ara el que sí hem vist és un govern obsessionat pels quatre anys passats, intentar llevar tot el que s'ha pogut fer fins ara, matar, el primer pas ha estat matar l'ecotaxa, com a un element importantíssim, i eliminar així tots els mals referits al turisme, quan els propis majoristes de viatges han dit que això no és així i que llevar l'ecotaxa no arregla pràcticament res, senzillament és una qüestió que s'ha fet d'això una estratègia propagandística al servei del Partit Popular que, com sabem, i no m'allargaré perquè no tenc temps, ha estat senzillament tergiversar, però evidentment la realitat és igual, és pura i dura com sempre, i aquí hi ha d'haver polítiques concretes, polítiques clares que intentin solucionar o intentin cercar alternatives a una situació que duim des de fa molts d'anys.

Per altra banda, crec que la situació està molt clara, ja ho he dit abans, i no és ni un grup parlamentari, sinó que hi ha molts d'estudis dels propis majoristes de viatges, ha quedat palès a moltíssims de fòrums internacionals que en aquest moment el turisme de les Illes Balears travessa una situació difícil. El Cercle d'Economia va donar a conèixer l'informe en el qual el 23% de turistes que reben les Balears s'allotja a places no reglades; l'oferta no reglada ha augmentat durant els darrers anys i s'ha multiplicat per 2,6 des de l'any 91. Declaracions de Thomàs Cook, en el Regne Unit, que parlen d'un descens del 36% de les reserves del turisme britànic cap a les Balears, però sobretot des del mes de juliol, s'han anat succeint els indicadors d'agreujament dels problemes que ja es patien des de fa molt de temps: l'augment de l'oferta no reglada, l'augment de les contractacions en el darrer minut i l'augment del tot inclòs. Però sobretot la pressió dels majoristes de viatges per dur els preus a la baixa i continuar amb l'estacionalitat.

Les Illes Balears, per tant, seguim avançant d'una manera precipitada cap a un model dependent de les forces

econòmiques externes, sobretot dels majoristes de viatges, i cada vegada es crea una situació més difícil per al teixit de la petita empresa i per al comerç local. Però davant això nosaltres només veim propaganda enganyosa sobre el tema de l'ecotaxa, anuncis de marques verdes, fundacions, targetes verdes, Michel Douglas, tot pura i dura propaganda que demostra una certa irresponsabilitat sobre aquest tema.

El problema, ja he dit, és un problema estructural, no és un problema conjuntural i per tant val la pena que hi hagi un plantejament molt clar per part del Govern respecte de la política turística. A les Illes Balears l'oferta hotel·lera és bàsicament de sol i platja, cada vegada ve un turisme en aquests àmbits de més baix poder adquisitiu, amb ofertes cada vegada a més baix preu. Com es diu, per part dels empresaris, el 90% dels hotels baixen els preus per aconseguir ocupacions que no passen del 75%; es dona una setmana amb tot inclòs per 250 euros. Tot això evidentment fa que aquesta situació d'haver d'anar al tot inclòs, amb preus cada vegada més baixos, fins i tot es diu que hotels de tres estrelles es cobren entre 8 i 10 euros per dia per aquesta gratuïtat il·limitada, quan es considera que el preu mitjà hauria de ser de 12 euros. Davant la carestia d'aquesta oferta complementària els hotels s'han de sumar d'una manera desesperada a l'oferta del tot inclòs per dur més turistes.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Sí, vaig acabant. Per tant, la situació està clara a nivell de diagnòstic i el que falta aquí són sobretot propostes i alternatives, que nosaltres en voldríem dir algunes. I d'una manera molt breu i, si me permet, dir-li i recordar-li al Sr. Conseller, que supòs que ho sap, que en aquest moment o des de l'any noranta, ha augmentat el turisme residencial i el que no ha augmentat quasi bé o molt poc és el turisme hotel·ler. Davant tot això, per tant, calen polítiques clares i concretes, que nosaltres els voldríem suggerir molt clarament, almanco una sèrie molt breu, si me permet: apostar per la qualitat,...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rosselló, molt breu, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Acab, acab. Apostar per la qualitat: s'ha de propiciar una reducció de places amb amortització de les il·legals. I per altra banda, el que s'ha de fer és potenciar sistemes de gestió amb la comercialització de l'oferta que permetin al sector una major independència dels majoristes de viatges. Tenim moltes idees i creim que la millor manera seria plantejar el tema de la política turística com a un tema conjuntural i no com a un tema, perdó, com a un tema estructural i no com a un tema conjuntural, com vostès el volen plantejar; perquè l'ecotaxa i tot això, ja sabem, senyors del Govern, que ha estat un element únicament propagandístic, però res té a veure amb la realitat de les nostres illes respecte al turisme.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula la Sra. Maria Antònia Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Davant aquesta interpellació presentada pel Grup Parlamentari Socialista, el PSM té algunes coses a dir i coincidim bàsicament amb el Sr. Alomar que el turisme és un producte bàsic dins la nostra economia, té una incidència econòmica importantíssima dins les nostres vides, però també té unes incidències socials i mediambientals i d'ordenació del territori que no podem oblidar.

Hem vist amb preocupació com aquests darrers dies i les darreres setmanes els majoristes de viatges han anunciat als mitjans de comunicació que el que demanen és una baixada de preus per aconseguir que s'omplin els hotels, per aconseguir que vengui més turisme i per tant per solucionar aquesta crisi que patim des de fa una sèrie d'anys i que creim que s'ha de resoldre amb polítiques turístiques que siguin adequades a la nostra terra. Creim que aquesta baixada de turisme, a nosaltres ens preocupa que amb les polítiques que es proposen des d'aquest nou govern ens duguin a un mercat turístic que ja està passat, com els anys seixanta i setanta el que celebràvem en aquestes illes era el turista 1 milió, i és per això que a nosaltres ens preocupa que no tornem a aquest model turístic que creim que avui en dia està totalment obsolet i que nosaltres no compartim.

Vostè, Sr. Conseller, ha dit, i amb un cert encert, que estam dins una economia de mercat i que l'administració podia incidir poc en els preus finals. Això ho compartim parcialment, ja que és ver que no poden incidir en el preu final, però sí que el que es pot fer des del Govern és incidir damunt la qualitat de l'oferta. Hem parlat moltes vegades que hi ha un interès no només per part del grup polític que parla en aquest moment, sinó que hem vist a alguns articles d'opinió que han sortit pels mitjans de comunicació, per part d'algun destacat empresari del món hotelier, que pel que s'aposta i el que es pretén és per l'oferta de qualitat, i si el Govern no promou polítiques que augmentin la qualitat de l'oferta difícilment aconseguirem que els turistes vinguin cercant uns altres estímuls que fàcilment són imitables per part d'altres mercats de la Mediterrània i amb uns preus amb els quals nosaltres difícilment hi podem competir.

No hem vist que en aquests pressuposts que han presentat hi hagi possibilitats que es corregeixin aquests factors, però esperam que en els propers exercicis i sobretot esperam veure la moció subsegüent que ens presentaran d'aquí a quinze dies, i esperam que puguin coincidir les propostes que faci el Partit Socialista amb les nostres pretensions sobre un turisme de qualitat que és el que tots voldríem.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Vadell. Pel Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Marí.

EL SR. MARÍ I TUR (Antoni):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Com no podia ser d'altra manera des del Grup Popular, i després d'escoltar el conseller a la seva exposició i veure la seva serenitat que té amb l'anàlisi de tota la problemàtica turística, que s'ha vist aquí ben clar que no només ens pertany al que són les Illes Balears, sinó que les noves evolucions del turisme arreu de per tot, doncs comporta una manera de comportar-se, valgui la redundància del turisme, i que, amb tot el que s'ha analitzat, que els majoristes de viatges actualment perden el seu protagonisme que no havien tingut tant i ens agrada que el Consell entri en el suport a les noves tecnologies i als possibles pactes que hi pugui haver, també amb els diversos punts d'escissió que conforme el negoci turístic. Doncs ens congratula, per un costat, que ens hagi dit el conseller també que aquestes davallades que s'havien dit per part d'algú no siguin realment d'aquesta manera i que també, tot i que no ens agradi, doncs aquestes davallades que hi ha també dels percentatges que els viatges de turisme siguin també a altres punts turístics que ofereixen les mateixes ofertes turístiques que tenen.

Indubtablement, com també s'ha dit, no s'han ofert, esperem que a la moció que hi hagi, que segurament hi haurà, doncs ofereixen solucions a aquest problema, que tots hem convingut que és general, fins i tot també convenir que també és estructural. També s'ha dit aquí que es proposen pactes de tot el tema turístic, l'experiència del pacte que hem tingut durant aquests darrers quatre anys, doncs ens ha dut a la situació també que tenim actualment. Creim que tampoc no s'han pres solucions durant aquests quatre anys passats que hagin, per part d'algú també s'ha dit, que aquesta crisi ja era des de fa uns anys i el que ens congratula a tots és que per part del conseller de Turisme es tengui precisament la informació, a través dels òrgans que té la comunitat autònoma per veure aquesta informació i es tengui una claredat en la visió del que és el negoci turístic.

I per part del Grup Popular, no tengui cap dubte el conseller, que donam suport a la seva política i estam convençuts que si tenen solució els problemes que tenguem, ell els trobarà.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí. Té la paraula el Sr. Celestí Alomar.

EL SR. ALOMAR I MATEU:

Moltes gràcies, Sr. President, molt ràpidament. Voldria deixar clares les xifres, les xifres independents, les xifres del mercat britànic, del conegut Nilsen, són les següents, quant a preus de venda del paquet, no del que surti damunt majoristes

de viatges sinó de la venda del paquet en el mercat; la diferència entre el 97-98, que no governava el pacte de progrés, va ser un menys 0,9% de preu; la diferència entre el 98-99, que sí governava el pacte de progrés, la meitat, va ser un augment del 4,4%; la diferència entre el 99-2000, va ser un 7,1%; la diferència entre el 2000-2001, va ser un 3,2%, tots positius; la diferència entre el 2001-2002, positiu, un 2%. Això són les xifres del Nilsen, que és un estudi independent i que és l'estudi que tota la gent del turisme i que es dedica a l'estadística reconeix com a vàlid. Enguany, el 2003, haurà baixat un 0,7% i l'any que ve els catàlegs surten amb un 15% de preus a la baixa. Quina baixa serà al final? No ho sabem. Però sí que coincideix que el 99-2003, 2002 i principis del 2003, no hi ha baixa de preus, i això ho voldria deixar clar perquè pareix que aquí és una cosa que ens anam repartint culpes.

Tampoc no m'agrada allò de què el consol de molts, consol d'ases, no m'agrada perquè resulta que sí que els mercats canvien, però la diferència entre nosaltres i Turquia, per exemple, és que Turquia pot tenir un bon tot inclòs, perquè té instal·lacions noves, té platges verges i pot fer un gran tot inclòs i nosaltres no podem competir amb ells. La diferència entre nosaltres i Turquia és que ells tenen uns baixos preus de producció i nosaltres tenim uns alts preus de producció, per tant no podem competir amb ells. Per tant, la situació no és una situació general que a tots ens toca exactament igual, són situacions diferenciades i que nosaltres hem d'afrontar d'una forma diferent.

Avui, per primera vegada, se'ns contesta una pregunta concreta, deïm, no podem intervenir. D'acord, no podem intervenir, ho deixam al mercat; jo crec que sí que es pot intervenir, no damunt els preus, però sí que es pot intervenir damunt les condicions que nosaltres anem elaborant un producte distint i nosaltres posem les bases perquè les nostres empreses puguin accedir a través dels nous canals de comercialització. Posem les bases perquè el nostre aeroport estigui en les nostres mans i puguem gestionar l'arribada de turistes, a això ens referim, no ens referim a situacions de passar de puntetes per damunt d'una situació turística. En aquests temes concrets és on no hem vist que hi hagi respostes concretes. No hi ha respostes concretes i miri, no govern jo, jo sé el que feia quan governava; governen vostès i per tant són vostès que han de venir a donar resposta aquí; nosaltres a la moció li donarem alternatives, però no se soluciona només amb això, nosaltres volem contestes concretes i vostès, davant una situació molt concreta, molt determinada, no hi tenen una alternativa, s'ha de reconèixer, no hi tenen alternativa, no intervenim, passam de puntetes, és una cosa generalitzada, és una cosa ... És a dir, anam aigualint una problema que és un problema greu.

I jo dic, el tema de comercialització de les petites i mitjanes empreses i dels hotels, fins i tot hotels de cadenes, a través dels sistemes de comercialització, no hem sentit res. Un pacte, aquí hi ha propostes concretes, hi havia propostes concretes que vèiem que havien començat a operar; el primer mes de funcionament a través d'una central de reserves havien ingressat un milió de pessetes, poca cosa, però havien arribat clients a través d'un programa de marques, era un inici. No

sabem les dates d'evolució de la web, no sabem si hem pujat o si hem baixat, no sabem si hi invertim, si no hi invertim. A mi m'arriben les notícies i voldria saber que els convenis, per exemple, amb les 3.000 agències de viatges alemanyes, *touristic service sistem* no s'està aplicant; és un conveni concret, una alternativa diferent, complementària als majoristes de viatges. Jo crec que aquests darrers anys els empresaris s'han utilitzat per anar en contra d'un govern i mentrestant s'ha impossibilitat anar a temes concrets. No es podia anar al Pla de marques, al Pla de marques hi havia 180 empreses; no sé què necessiten més per agafar aquest tema seriosament? Nosaltres no tenim resposta.

Segurament haurem de discutir moltes vegades d'alguns temes, perquè veig que se m'acaba el temps, però hi va haver una proposta concreta al Parlament de l'Estat, per part del Grup Socialista de l'Estat, per fer un pla de transformació de les zones turístiques i de l'oferta, per intentar baixar l'oferta turística que posàvem al mercat, sense eliminar empreses i sense eliminar llocs de feina. La proposta que vostès fan de no intervenir, implica eliminar empreses i implica eliminar llocs de feina, i implica una vegada més donar suport o donar el camp de joc al més fort. Això no creim que sigui el necessari i el convenient per a aquest país; aquest país necessita manteniment d'empreses, manteniment de llocs de feina i en tot cas del que hem de parlar és de com mantenint les empreses podem eliminar oferta. En aquesta qüestió ens trobaran.

M'ha agradat molt vostè el que m'ha dit el darrer, és a dir que esperava la moció; esper que, a més de la moció, esperi un oferiment clar per part del Partit Socialista per parlar en profunditat de tots aquests temes que ens preocupen, per part en profunditat de com podem avançar davant les noves propostes de mercat; com podem integrar a través d'una nova aliança els nostres petits i mitjans empresaris, els sindicats, com podem integrar els venedors, com podem accedir al mercat a través de les ofertes telemàtiques, perquè, com deia el Sr. Reynolds, estam davant una modificació de la situació del mercat actual; estam davant una modificació substancial que nosaltres no la podem abordar dient que és un problema de tots, que és un problema que no hi podem incidir i que és un problema que ens escapa. Tenim elements i tenim potència suficient per poder afrontar el futur, siguin decidits, siguin valents, afrontin aquest futur amb propostes concretes i aquí ens tendran a nosaltres al seu costat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Joan Flaquer i Riutort):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El joc parlamentari de les interpellacions m'impedeix entrar en debat amb altres grups parlamentaris, especialment amb aquells que ara demanen i reclamen alternatives per millorar la xifra de visitants i varen estar quatre anys governant dient que aquí ens sobraven turistes, però bé, és el joc de les contradiccions

parlamentàries entre quan s'està governant i quan s'està a l'oposició.

Entrant al debat que correspon que és el debat presentat pel Grup Parlamentari Socialista, jo no voldria tornar reproduir una guerra de xifres entre vostè i jo, Sr. Alomar, vostè m'aporta aquí unes xifres d'*Ace Nilsen*, jo li he aportat les xifres del CITTIB. Però miri, en qualsevol cas, del que jo estic convençut és que no hi haurà ningú que pugui creure que el 99, l'increment dels preus es va produir per mig any que vostè va governar, ni crec que ningú es pugui pensar que la disminució dels preus que s'ha produït l'any 2003 es deu que jo he governat aquest darrer mig any. Jo el que crec que ens hauríem de quedar és que del 98 cap endavant, fins devers el 2001-2002 els preus anaren pujant, i és perquè, li dic amb tota l'honestedat del món, crec que teníem una imatge molt ben consolidada dins els mercats emissors, molt ben consolidada. I a partir del 2002 comença la davallada i la reducció dels preus, convendria Sr. Alomar que fessin a qualche moment qualche exercici d'autocrítica, d'autoreflexió i pensar què va passar, allà cap al 2001 i cap al 2002 perquè començassin a davallar sistemàticament els preus dels nostres hotels? I així seríem justos i no atribuiríem els mèrits del darrer semestre del 99, Sr. Alomar, a la seva gestió, ni els fracassos d'aquest darrer semestre del 2003 a la meua persona.

Com convendria també que fossin capaços de dimensionar de bon de veres el problema del tot inclòs. Sr. Alomar, a les Illes Balears hi ha 2.400 establiments turístics i parlem de no arriba bé a un centenar d'establiments que es comercialitzen amb aquesta fórmula. Per tant, jo li demanaria a vostè i a d'altres que s'han sumat ja al seu cor, sempre un poquet a contrapeu, que dimensionem el problema, que siguem capaços de magnificar aquest problema allà on és: 2.400 establiments, no arriba al centenar els que es comercialitzen. I sobretot els demanaria que no demonitzin una modalitat de viatge que, com li he dit abans, si no ve aquí anirà a un altre lloc, hi ha clients avui en dia, hi ha famílies avui en dia que abans de decidir on van, abans de decidir si a Mallorca, si a Menorca, si a Tenerife o si a València, abans de decidir això, ja han decidit prèviament que viatjaran amb tot inclòs. I si nosaltres no posam, insistesc, els que ho puguin fer, no tots, efectivament, els que ho puguin fer i amb totes les condicions de qualitat que siguem capaços de controlar, amb tot això hi estarem d'acord, però si nosaltres no posam aquesta oferta en el mercat, allà on pugui fer-se, la posaran els altres destins i se n'aniran a aquests altres destins, perquè no són viatgers de destí, sinó viatgers de modalitat. I vostè això ho coneix perfectament.

Diu que jo he reconegut que no es pot intervenir. No, no malinterpreti les meves paraules, no es pot intervenir en els preus, com ha reconegut la diputada Sra. Vadell i com vostè mateix em reconeix, nosaltres en els preus no hi podem entrar, però podem entrar a moltes altres bandes i hi feim feina. Com?, millorant la nostra promoció, punt 1; millorant la nostra imatge als mercats emissors; fa una sèrie de mesos, fa una sèrie d'anys, les Illes Balears tenien, jo crec que encara el tenen parcialment, l'intentem resoldre, un greu problema d'imatge als mercats emissors. Feim feina en aquest sentit. Com podem millorar, com podem intervenir? Intentant entrar en aquest segment del mercat que no va a través dels majoristes de

viatges, via noves tecnologies, i ho feim. Li acab d'explicar que estam en converses, no amb una empresa, no amb una cadena a través d'una central de reserves, no, amb totes les patronals hoteleres, amb la de Mallorca, amb la de Menorca, amb la d'Eivissa i amb la de Formentera, per poder posar aquests instruments i aquestes eines que possibiliten les noves tecnologies a disposició de les nostres empreses. Feim feina en altres coses, feim feina en el tema de la millora del producte, la Sra. Vadell també ho deia, hem de millorar la qualitat perquè els preus no davallin, molt bé, i vostès què han fet durant els darrers quatre anys?, què han fet en favor de la qualitat del producte turístic durant aquests darrers quatre anys?

Miri, un exemple molt clar. El Pla de modernització de l'oferta complementària, perquè no només hem de parlar dels hotels, hem de parlar de turisme en majúscules. El Pla de modernització de l'oferta complementària que pretén millorar la qualitat del nostre producte, quatre anys aturat, quatre anys aturat, de manera que sí que volem millorar la qualitat. Vàrem presentar fa dues setmanes un projecte de reforma integral de la Platja de Palma, pretén precisament això, millorar la qualitat del nostre producte i del nostre destí per defensar uns preus millors, perquè si hi ha una cosa en què coincidim, efectivament, Sr. Alomar, és amb el diagnòstic que vostè fa que no podem competir només pel preu amb altres competidors.

I li ho dic de cor i acab, li ho dic de cor, jo esper, de ver, amb molta atenció i amb molt d'interès, aquestes propostes, així com li obr, també, les portes al diàleg. De ver que per a mi seria una autèntica satisfacció que vostè i jo poguéssim arribar a punts d'acord amb aquest tema que jo coincidesc amb vostè que és, sense cap dubte, un dels més importants i prioritaris que tenim avui plantejats dins el nostre turisme.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

II.2) Interpel·lació RGE núm. 3428/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a serveis jurídics de la comunitat autònoma.

Passam al debat de la segona interpel·lació, RGE núm. 3428/03, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a serveis jurídics a la comunitat autònoma. En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el diputat Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Como todos ustedes saben ya la consellera de Obras Públicas, Vivienda y Transportes encargó recientemente un dictamen sobre las consecuencias jurídicas que provocaba la indemnización acordada por el Consejo de Gobierno a la urbanizadora d'es Trenc, en relació con el Proyecto de ley de medidas urgentes en materia de ordenación territorial y urbanismo.

¿Se encargó dicho informe por la Sra. Consellera porque no sabía qué hacer en un determinado momento y necesitaba un consejo jurídico? Pues no. No, porque ya se tenía tomada la decisión de no seguir adelante con la urbanización y el mecanismo parlamentario elegido era votar en contra del articulado que le hiciera referencia, tal y como todos ustedes saben que sucedió en este parlamento.

Entonces, si ya se sabía lo que se iba a hacer, ¿por qué se encargó? Pues se encargó, primero para justificar el fracaso de la consellera en un momento políticamente muy delicado para ella. Después de haberse visto obligada a reconsiderar la política de abandono de la mejora de los servicios ferroviarios, de haber tenido que rectificar sobre la posibilidad de declaración de servicio público de los vuelos con la Península, después de haberla negado, después de haber tenido que sustituir la autopista a Manacor por un desdoblamiento que hace unos meses era un matadero, después de enfrentarse a una fuerte contestación popular por su intento de colocar una autovía contra suelo rústico y contra Unión Mallorquina; en esas circunstancias el fracaso del intento del Gobierno de urbanizar es Trenc, se convirtió en fracaso personal de la consellera, al ocultar ésta, en los antecedentes remitidos para el trámite parlamentario, la existencia de una indemnización, cuyo expediente finalmente se ha reconocido que lo tenía el Gobierno, que había sido entregado personalmente al nuevo secretario general técnico en el traspaso de poderes y que era conocido hasta por diputados del Grupo Parlamentario Popular, muy cercanos a la consellera.

Pues bien, no sólo se solicitó ese informe para justificar ese fracaso, sino también, y el segundo motivo, fue para hacer oposición a la oposición, todos ustedes han podido comprobar cómo la consellera se destaca en los debates, no por lo que de positivo ofrece, no por la defensa de la acción de Gobierno y de sus proyectos, sino por la crispación que genera en los debates y por sus constantes ataques a la oposición. Y para tapar los fracasos de la consellera e ir contra la oposición, ¿a quién mejor encargar el dictamen supuestamente jurídico que a dos militantes del Partido Popular, ex-directores generales y recientemente promovidos, promovidos digitalmente, también, a un sueldo de 80.000 euros anuales, cercano a los 14 millones de las antiguas pesetas, mediante una reestructuración de los servicios jurídicos de esta comunidad? ¿Por qué no se encargaba al jefe de la Asesoría Jurídica de la conselleria? Ésta es una pregunta que me gustaría que me contestaran, puesto que es clave en el presente asunto. Pues bien, los dos ex-directores generales tenían 80.000 razones para complacer a la consellera y así lo hicieron, eso sí, a costa del prestigio de los servicios jurídicos de la comunidad autónoma, lo que nos lleva a preguntarnos por su futuro y a presentar una moción que lo asegure.

Repasemos el dictamen y se comprenderá mejor hasta qué punto pone en evidencia lo que estamos diciendo. Un informe que quiere ser jurídico tiene una estructura más o menos como la que les voy a decir: se parte de unos hechos determinados que se deben exponer exentos de valoraciones y detalles extrajurídicos, y se plantea la cuestión objeto de informe; después se enumeran los preceptos legales que pueden ser de

aplicación al caso; y por último se ofrece una solución a la cuestión planteada en base a los preceptos legales que se consideren de aplicación, razonando por qué, en base al significado jurídico de dichos textos legales.

Pues bien, nada de lo expuesto se hace en este informe y por eso le llamamos “supuestamente jurídico”. Los hechos se exponen con valoraciones impropias de un informe jurídico. Les pondré un ejemplo, aunque hay muchos, se lee en ese texto “un diputado de la oposición sorprendentemente denunció que la promotora del campo de polo había sido indemnizada”. No hace falta que les diga que el término “sorprendentemente” no es jurídico, sino novelesco, pero no le faltaba algo de razón, porque si leemos lo que significa el término “sorprender” en el Diccionario de la Real Academia leemos “coger desprevenido”. Y sí que la cogieron desprevenida, a la consellera, precisamente porque esos mismos asesores, pese a las 80.000 razones que tienen para hacer bien su trabajo, no le habían aportado el expediente de responsabilidad patrimonial, ¿o es que existía el expediente de responsabilidad patrimonial?, se preguntarán todos ustedes que asistieron al debate del estado de la autonomía de octubre, en el que el presidente provisional del Gobierno y embajador de Valencia aportaba y leía un certificado de otro militante del Partido Popular, director general de Ordenación del Territorio, asegurando que no constaba el expediente. Pero, ¿cómo quedamos?, ¿existía o no existía? Bueno, si leemos los antecedentes del informe de los dos asesores, en el punto 1) se dice: “efectivamente se ha comprobado que, previa la tramitación del correspondiente expediente de responsabilidad patrimonial”, etc., etc. Sí que existía. Y uno de los dos militantes del Partido Popular firmantes del informe ha recibido el nombramiento por boletín oficial de asesor del presidente del Gobierno, pues vaya patinazo que le hizo dar.

Les decía, asimismo, que en un informe jurídico se debían relacionar los preceptos legales de aplicación al caso, ¿cuáles se citan? Ni uno solo, no encontrarán ni uno solo en el informe jurídico. Ya no sigo que la supuesta cuestión jurídica, cuya resolución se solicita a los dos ex-directores generales del Partido Popular, esté bien o mal resuelta, ya que en derecho se pueden mantener posiciones distintas en base a interpretaciones diferentes de un mismo precepto y pese a ello tener consistencia las dos posturas enfrentadas, pero es que en este caso, no es que digamos que se interpreta erróneamente algún precepto legal, es que ni siquiera ha sido citado ningún precepto legal. ¿Cómo puede denominarse informe jurídico, un documento que carece por completo de apoyatura legal, ni siquiera formalmente? Es que no nos encontramos, ya lo pueden ver, ante un informe jurídico, sino ante un simple libelo político que habría sido más digno encargarlo a una junta local del Partido Popular que a los servicios jurídicos de la comunidad autónoma, aunque probablemente lo habrían contestado las mismas personas, pero por lo menos habríamos preservado el buen nombre de los servicios jurídicos de la comunidad autónoma.

Los dos ex-directores generales del Partido Popular en su informe han sido incapaces, como no podía ser de otra manera, de encontrar la menor irregularidad legal, ni una contravención

legal en el trámite del expediente, ni en el pago ni en el régimen de publicidad del mismo. Pero pasemos a las dos soluciones que proponen los dos ex-directores generales, a la situación que se les plantea.

Primera solución: “recomendamos que el Gobierno y la mayoría parlamentaria que le sostiene propicien, de ser ello posible en el trámite parlamentario en que se encuentra el proyecto de ley, la supresión de la disposición que posibilitaría la actuación urbanística”. Magnífico. En un informe jurídico se dice lo que tiene que hacer la mayoría parlamentaria. Es decir, el informe pretende indicar el voto en el Parlamento, es aberrante. Podría haberse dicho “el Gobierno someterá al Parlamento la decisión X”, que ya se sabe quién dispone de mayoría, pero indicar en un informe jurídico lo que debe de hacer un diputado, es aberrante, no se puede condicionar en absoluto el voto. Y la frase, que tampoco tiene ningún desperdicio: “de ser ello posible en el trámite parlamentario en que se encuentra el proyecto de ley”, es significativa de que no tienen ni idea de lo que están hablando. ¿Quién tiene que saber si es posible o no en el trámite parlamentario en que se encuentra el proyecto de ley hacer una cosa u otras? ¿No son ellos los asesores jurídicos a los que se pregunta qué hacer en el trámite parlamentario? Y ellos contestar: “si es posible”, pero eso es lo que les están preguntando, ¿qué es posible hacer? No digáis si es posible. De todas formas, les contestaré: no era posible la supresión de la disposición que recomendaban, cabía la retirada de la ley antes de la votación.

Pero atiendan a la segunda recomendación que hacían los asesores, la segunda recomendación es todavía mejor, para el caso de que no cupiera la supresión y se aprobara la ley, aconsejaban aprobar otro proyecto de ley de signo opuesto, con solicitud de tramitación por lectura única y con efectos retroactivos, y atiendan bien “disponiendo alguna dispensa de la normativa general para posibilitar actuaciones alternativas dirigidas al mismo fin inicial del proyecto”. Toda una lección de democracia y de cultura del estado de derecho. Observen las características de lo que proponen. Primero, aprobar la ley del campo de polo, la urbanización d'es Trenc; segundo, un proyecto de ley derogándola, por lectura única, con efectos retroactivos y con alguna dispensa de la normativa general; es decir, que el Parlamento debía utilizar al Gobierno para actuar al margen de la normativa legal, para actuar al margen de la ley. Sólo faltaba recomendar que el mismo cuerpo especial de la policía turística tomase mientras tanto los puentes sobre la Riera, poco más.

Miren, el artículo 9.1 de la Constitución Española sujeta a los ciudadanos y a los poderes públicos también a la Constitución y a las leyes en que quepan dispensas de la normativa general, que entienda yo, puedo estar equivocado perfectamente, sólo está prevista en el artículo 116 de la Constitución Española que regula los estados de alarma, excepción y sitio. Miren, más legal que lo que propusieron habría sido, aunque más restrictivo que lo que proponían, habría sido más legal solicitar del Gobierno del Estado que, en aplicación del 116.2 de la Constitución, apartado tercero, declarara el estado de excepción en Campos, mediante decreto del Consejo de Ministros, y previa autorización del Congreso

de Diputados, lo que permitiría en el plazo de 30 días adoptar medidas al Gobierno sin atenerse a la normativa general, eso sí el estado de excepción sería más restrictivo que la propuesta que hacen los servicios jurídicos, porque se les acota a 30 días la capacidad de funcionamiento y porque no es posible adoptar medidas retroactivas a hechos sucedidos antes del estado de excepción. Para que vean la comparación que tiene lo que proponía esta gente con lo que recoge nuestra Constitución. Por fortuna, y en eso le tengo que dar una alabanza al Gobierno, tuvo más sentido que sus asesores y no les hizo ningún caso.

Agotada la función del informe en una rueda de prensa, se echó a la papelera y se optó por el ridículo de votar contra la propia ley, antes que por el esperpento de seguir las recomendaciones de sus asesores. Si no fue buena la solución, por lo menos fue la menos mala. Asesores que por 80.000 euros al año están dispuestos a hacer cualquier cosa. Tendrán 80.000 razones para agasajar a quien les ha dado la (...), pero por 80.000 euros no valía la pena dinamitar el prestigio que tenían los servicios jurídicos de esta comunidad autónoma.

Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Té la paraula el representant del Govern, el conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Diputado, cuando he preparado la intervención me hacía una pregunta y usted me la ha contestado ya, ¿qué pretendía el Grupo Parlamentario Socialista mediante esta interposición de la interpelación actual por el procedimiento de urgencia? Y usted me la ha contestado. Yo estoy leyendo ahora mismo un libro de Blasco Ibáñez que se titula *Mandan los muertos*, que recrea la Mallorca de la Inquisición, y le puede advertir, Sr. Diéguez, que me parecía usted o Torquemada o el Pare Garau, pero uno de los dos, porque no sé qué le ha hecho a usted el Sr. Fiol y el Sr. Ahicart, no sé qué le han hecho, debe ser muy gordo, para que usted dispare esos obuses contra tales personas.

Realmente, sí que es verdad que el informe dice que sorpresivamente un diputado anunció la indemnización del campo de polo de Campos. Pero este mismo diputado, también sorpresivamente, se dio cuenta en marzo del 2003 que no tenía dinero para pagar la indemnización acordada con los señores del campo de polo de Campos. Y en el mes de marzo del 2003 inicia un cambio de partida presupuestaria, sustrayendo a los municipios de Baleares de 698.000 euros para dotar adecuadamente la partida a indemnizar por responsabilidad patrimonial que el señor diputado que sorpresivamente se vio sorprendido de que no tenía partida presupuestaria. Y en marzo ya hacía esto. En marzo ya tenían acordada la partida a indemnizar. No sé si había comunicado a su socio de Gobierno o no que no había dinero y que iba a proceder a esto. Y yo

estoy seguro que aquellos diputados que están hoy en el Parlamento, que fueron compañeros de Consejo de Gobierno y que asistieron a ese consejo de gobierno según el acta, que desde entonces, cuando el diputado sorprendentemente dijo aquí que había una indemnización, ellos se cansan de decir por los pasillos que no lo sabían, no sé si es verdad o mentira, me gustaría que cuando salgan aquí, a fijar posiciones, y ahora mismo veo a tres que pueden fijar posiciones, digan si efectivamente en aquel consejo de gobierno se les explicó que aquella indemnización, aquella empresa que es inencontrable porque tiene una cantidad de consonantes imposible de pronunciar, si estuvieron avisados por su compañero de gobierno de que aquello era una indemnización por responsabilidad patrimonial para el club de polo de Campos.

Es que, mire, a usted, Sr. Diéguez, los servicios jurídicos de la comunidad autónoma no le importan nada, a los ciudadanos tampoco, no reacciona usted que están preguntando cada día cómo están los servicios jurídicos de la comunidad autónoma, son los mismos que había hace diez años, se han estructurado a raíz de la ley de marzo del 2003, el Gobierno ha querido estructurarlo así, es una de sus facultades, sí, sí, Sr. Diéguez, claro que sí, la Ley 3/2003, esa ley que ustedes conocía, sorprendentemente a raíz de esta ley se han estructurado los servicios jurídicos; pero los ciudadanos por lo que están preocupados, de verdad, de verdad, es por saber por qué se han parado 181 millones de pesetas para indemnizar por no sé qué ...

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

... a un señor que no vive aquí y que tiene una propiedad en Campos. ¿A cambio de qué?

EL SR. PRESIDENT:

Pregaria silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Esto es lo que preocupa y debería preocupar al PSM, a Esquerra Unida y a los Verdes, compañeros suyos de Consejo de Gobierno, que evidentemente no reaccionaron como deberían de haber reaccionado.

Mire, el libro de cabecera que tiene usted que coger (...), en su página 69 cita expresamente la disposición adicional de las DOT del término municipal de Campos, el club de polo de Campos. Esto se hace público en el mes de marzo y se imprime en el mes de abril del 2003. Imagínese usted una campaña electoral en la que yo soy candidato de un partido que me digo proteccionista y va mi antagonico, que no es proteccionista, que según yo es (...) al ladrillo y al cemento, y anuncia que va

a derogar la ley que quitó de enmedio la disposición adicional mediante la cual las DOT protegían el desarrollo y el progreso de los ciudadanos de Campos. No tardo ni un minuto en hacer una rueda de prensa para decirle "muchacho, la habéis pifiado, porque yo tengo un acuerdo de Consejo de Gobierno que he pagado 181 millones de pesetas para que el club de polo de Campos no pueda ser una realidad; yo soy proteccionista y vosotros sois el partido del cemento". Pues, ¡oh dolor!, ni el PSOE, ni el PSM, ni Esquerra Unida ni los Verdes, corresponsables de esta decisión, porque no fue una cosa que les pasó por delante, no, no, ustedes son corresponsables de esta decisión, está aquí el acta del Consejo de Gobierno, que lo dice, precisamente, corresponsables.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, un poc de silenci.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Y justamente, justamente, lo que ocurre es que, sorprendentemente, sorprendentemente también, eso fue un decreto muy sorprendente ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, Sr. Quetglas, sí és tan amable.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

El Sr. Conseller respectivo se da cuenta en marzo que no tiene dinero, y cambia, en 24 horas tiene dinero, se lo quita a los municipios y tiene dinero. Pero sorprendentemente el acuerdo que se toma dice perfectamente que "notificar el presente acuerdo de Consejo de Gobierno a las personas interesadas", al Ayuntamiento de Campos esto no se le notifica, y está interesado en este acuerdo, porque justamente nace del reconocimiento de derechos sobre sus normas subsidiarias.

Para esto queremos, Sr. Diéguez, los servicios jurídicos. Yo sé que usted está preocupado ahora, sé que está preocupado. Lleva usted dos veces, el otro día con una farmacia, y hoy con esto, que además me viene divino ¿eh?, mire, no es que mi grupo esté haciendo oposición a la oposición, es que estas interpelaciones, yo aconsejaré a mi grupo que me dé algunas más, porque creo que es interesante, porque la gente se pregunta, se está preguntando todo el mundo ¿dónde están los 181 millones de pesetas que se han dilapidado por el tema del club de polo de Campos.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Y mire, Sr. Diéguez, estoy seguro de que posiblemente ustedes, por disciplina de partido, no lo hagan, pero yo apelo a la responsabilidad de Esquerra Unida, de Els Verds y del PSM, para que digan aquí ahora, cuando fijen posiciones, si en

el Consejo de Gobierno, además de recitar aquel nombre innombrable que dice a quién se indemnizó, les dijeron, “y esto es por no hacer nada para impedir la realización del club de polo de Campos”, porque ninguno de los cuatro partidos en la campaña electoral, ninguno dijo nada, ninguno desmintió al Partido Popular y, sin embargo, continuamos todos preguntándonos dónde han ido a parar los 181 millones de pesetas, es que son muchos dineros, para qué han servido esos fondos de 181 millones de pesetas. Eso es lo que estamos averiguando, y vamos a ver si con la reestructuración de los servicios jurídicos de la comunidad autónoma somos capaces, eso lo insinúa usted, no lo he dicho yo, Sr. Quetglas, se pone usted la venda antes de que le digan nada, pues mire usted lo que le digo, en la calle mucha gente dice eso, lo que usted acaba de insinuar ahora mismo lo dice mucha gente en la calle. Por eso preguntamos y no me cansaré de preguntar dónde están los 181 millones de pesetas que ustedes indemnizaron o regalaron a una empresa para que siguiera teniendo derechos sobre el club de polo de Campos.

Esto es lo que intentamos averiguar y, Sr. Diéguez, es lo que estamos haciendo, poco a poco saldrán cosas, saldrán otras, hoy nos hemos enterado de la modificación de crédito, que ustedes llevaron 698.000 euros a los municipios de Baleares para esto que no sirvió para nada.

Porque, además, hay otra cuestión más, porque si atípico fue este acuerdo a un mes escaso de las elecciones, el pagar veinte días después de las elecciones esta indemnización, fue más atípico aún. No, no, yo le invito a usted a que me diga cuántos expedientes de indemnización de 181 millones de pesetas por este motivo o parecido se han pagado en menos de dos meses, no encontrará usted ninguno, ninguno, en dos meses, ninguno. Tenían ustedes mucho interés, mucho interés en que esto no se supiera, pero al final se ha sabido. Y les invito a dos cuestiones, señores del Partido Socialista, vengan ustedes con la información, no nos la den con cuentagotas ni hagan que lo investiguemos, porque también hay otra cuestión.

Si esto lo hubiera hecho el Partido Popular en el Gobierno, el Sr. Diéguez ya sería abogado defensor de una denuncia en los juzgados.

Gracias, Sr. Presidente.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Miquel Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Rodríguez, vaja paperet que li han fet fer, ara que sembla que vostè el fa a gust. Clar, hauria estat bé que sortís aquí la Sra. Cabrer, que és qui la va armar amb aquesta tramitació, però no, ha sortit vostè, i ha sortit vostè confonent absolutament el que és la seva funció,

confonent-la absolutament. Ara, en aquest parlament, on el Reglament es tergiversa sistemàticament, ja no ens sorprèn res.

Sr. Rodríguez, vostè no era l'interpel·lant.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Vostè no era l'interpel·lant. I el Sr. Quetglas ...

EL SR. PRESIDENT:

Un poc de silenci, per favor. A veure, per favor, Sr. Ramon, el temps no compta en aquest moment, silenci, prec silenci.

EL SR. RAMON I JUAN:

I el Sr. Quetglas no era l'interpel·lat. Ja està bé, ja està bé que sistemàticament els representants del Govern, en comptes de donar explicacions, es dediquin a atacar antics consellers del Govern i especialment el Sr. Quetglas.

I com que vostè ha fet d'interpel·lant, no de Govern, i preguntava aquí als del PSM, Esquerra Unida i Els Verds si es feien corresponsables. Per part del PSM jo no li puc contestar, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor.

EL SR. RAMON I JUAN:

Per part del PSM jo no li puc contestar, per part d'Esquerra Unida i Els Verds he de dir-li que som orgullosament corresponsables de la decisió que es va prendre al seu moment, que quedí clar, orgullosament corresponsables. I no creim que s'haguessin dilapidat no sé quants de milions diu aquí, si fins i tot vostès han hagut de renunciar al camp de polo de Campos, jo crec que no estan dilapidats aquests milions, estan molt ben utilitzats, perquè hem evitat aquest camp de polo, a pesar de la seva majoria.

I clar, aquí no es diu res d'aquest suposat dictamen jurídic, dic “suposat” perquè ja el Sr. Diéguez ho ha explicat una mica, això de dictamen i de jurídic evidentment no en té res, és un pamflet polític, però, en qualsevol cas, sí que hi ha una cosa que aquí posa ben clar, els antecedents, com estaven les normes subsidiàries de Campos, les que vostès volien tornar a posar en vigor i que no preveïen un camp de polo, sinó un camp de golf, cosa que no varen aportar com a antecedent a la tramitació de la llei, sí que expliquen això i sí que expliquen que hi ha hagut un expedient de responsabilitat patrimonial i que s'ha conclòs i no poden ni una sola paraula d'una sola irregularitat. En aquest suposat informe jurídic, ni una paraula.

Per tant, Sr. Rodríguez, tot això que ha dit vostè, a part que políticament és indecent treure-ho ara, hauria d'estar aquí si hi havia irregularitats. ¿O no és un informe jurídic que li fan al Govern i que revisa cada expedient? Però és que això, després de tot i del greu que és, és que no és res. El problema és que vostès enviaren a aquest parlament una llei, per motius d'urgència, i no aportaren cap documentació, cap precedent. El problema d'això no és que sigui una porqueria, que ho és, una porqueria, el problema és que entra el 20 de novembre al Parlament, el ple de l'aprovació definitiva de la llei és dos dies abans, i a la tramitació d'aquesta llei vostès no s'han mirat res, i que no s'ho mirin és el seu problema, que no ho aportin com a documentació en aquest parlament, és una burla de les lleis i del Reglament. I vostès no l'aportaren, el problema fonamental és aquest. I ja dic no descobreix ni una sola irregularitat.

Per tant Sr. Rodríguez, no ens tregui no sé quines irregularitats d'un conseller que ara no es pot defensar, haurien de venir aquí si n'hi hagués. Però aquests grans juristes no en troben ni una i llavors el llenguatge *mitínero* i no jurídic que posen aquí és impressionant. Ja ho ha dit el Sr. Diéguez abans, però no puc estar de tornar-hi entrar, això de què aquí treuen sorprenentment, o sigui una cosa que consta a l'expedient, que immediatament després del ple del Parlament que la consellera no en sabia res, crida els seus tècnics i li diuen "sí, miri la cosa està així". Però tal vegada no s'equivoquen, tal vegada no és sorprenent. Tal vegada és sorprenent que un conseller del Govern anterior controlés els seus expedients que hi havia a la seva conselleria, cosa que no passa ara. Aquesta en tot cas pot ser la sorpresa perquè el Govern actual no controla els expedients que hi ha allà dins i que es varen tramitar molt correctament.

I després les conclusions definitives, per no repetir-me massa, en allò que ha dit ja el Sr. Diéguez. Home, és realment impressionant que recomani al Govern com ha d'actuar la majoria parlamentària. Per tant, actuen com a assessors, no del Govern, sinó del Grup Parlamentari Popular. Però que diguin "*que propicien, de ser ello posible*", o sigui que ni ells mateixos saben si és o no és possible. Bé en realitat tan inútils no són, sabien que no era possible reglamentàriament, el que passa és que les majories absolutes interpreten el Reglament com els dóna la gana i fan possible allò que aquests propis juristes del Govern veien que no era possible. Aprovar-ho i enviar una norma en sentit contrari i amb efectes retroactius és..., bé això no té nom. Per cert, després es parlarà de la Constitució i vostès són molt defensors d'això. On diu la Constitució que es permeti la retroactivitat de les lleis? O diu més aviat tot el contrari? Però no, vostès són defensors de la Constitució, de la legalitat i dels serveis jurídics i no fan més que fer una aberració rera l'altra, assalten les lleis de la Constitució i tenen uns serveis jurídics per pagar favors prestats, però que desprestigien total i absolutament allò que eren uns bons serveis jurídics d'aquesta comunitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. I m'haurà de tenir un poquet de tolerància, a pesar que sabem el Reglament i la mecànica de les interpellacions, deu ser la primera vegada en la història que un exconseller surt a respondre una interpellació d'un conseller. Bé aquest és el famós informe jurídic que sorprenentment va treure el Govern, bé el Govern no, un diputat del Partit Popular que conta les seves intervencions per èxits en aquesta tribuna i que va organitzar un gran escàndol.

Jo d'entrada vull fer una declaració i és reconèixer que els serveis jurídics del Govern de les Illes Balears tenen, dic encara tenen, un gran prestigi a nivell d'Estat perquè sobretot han aconseguit unes sentències judicials totes elles clarament proteccionistes, totes les sentències a partir de la protecció de Sa Canova, de la protecció d'Es Trenc, les distintes sentències que hi ha hagut com a conseqüència de la protecció, originada per la Llei d'Espais Naturals, han estat en una mateixa direcció. L'expectativa de benefici econòmic no és indemnitzable, sí que són indemnitzables les despeses originades per la urbanitzadora en exercici, no només del seu dret a urbanitzar, del seu deure d'urbanitzar. En el moment en què una administració pública fa unes ratlles i declara urbanitzable una propietat privada, el promotor té el deure d'urbanitzar. Per tant, en exercici d'aquest dret els tribunals reconeixen que l'expectativa de benefici no és indemnitzable, ara si el projecte si ha fet moviment d'obres, amb factures que ho justifiquin, això és indemnitzable. Això són sentències d'una importància cabdal per a la nostra terra, que tenim una tradició de desqualificar espais que havien estat qualificats com a urbanitzables.

Jo comprenc que tenir militants d'un partit en el servei dels serveis jurídics és molt còmode per al partit, jo no els negaré que també m'hagués agradat en el moment que vaig governar. Però no els canviarem i vostès sí. Nosaltres els vàrem mantenir, el cap dels serveis jurídics el vàrem mantenir, vostès l'han canviat, li ha posat uns directors generals i qui firma? Efectivament firma un ex-director general i un altre dels que ha firmat l'han elevat de tècnic a polític, donant-li la qualificació de director general que és el Sr. Fiol, persona a la qual jo tenc un gran respecte.

Bé a partir d'aquesta doctrina es reconeix el dret d'indemnitzar en les despeses que han fet els promotors. Això és, honoraris de redacció de projecte i eventuais moviments d'obres que hagin fet en els terrenys, exercint la seva obligació d'urbanitzar. Aleshores des d'aquest punt de vista, per què han servit aquests 181 milions de pessetes? Senzillament perquè no es fes una urbanització de 3.000 places i no sé quantes places turístiques més, perquè no es fes un Campos al costat de Campos. Ben pagats estan. No es pensin que ens agrada haver de gastar els doblers d'aquesta manera, però pagaríem aquests doblers, amb molt de gust, per evitar totes les urbanitzacions que vostès han tornat posar en marxa, vostès i Unió Mallorquina. Pagaríem gustosament aquests doblers per protegir el nostre territori i aquesta afirmació la faig d'una manera contundent aquí.

I per això quan aquest expedient va passar pel Consell de Govern, que naturalment en tenc un record absolut i record que el compararem amb la denegació d'una indemnització econòmica per a una edificació en sòl rústic, senzillament per aquest concepte. Els urbanitzables no només tenen el dret d'urbanitzar sinó l'obligació d'urbanitzar i això origina el dret a indemnitzar-los les despeses que han fet dins el moment. Mentre que el rústic és un territori inedificable i necessita d'una tramitació extraordinària per poder-se edificar, tal com és una declaració d'interès general per a les comissions insulars d'urbanisme corresponents a cada illa.

Per a mi la pregunta és una altra. Aquesta societat de nom tan mallorquí "*Kommanditgeslls chalfi*", demana, reclama al Govern una indemnització, no d'1.088.000 euros, demana 27.652.000 euros, demana 4.500 milions de pessetes d'indemnització. I la pregunta és: si aquesta societat, com han dit "*Kommanditgeslls chalfi*", feia comptes guanyar 4.500 milions de pessetes a canvi de què? A canvi de 50 milions a l'Ajuntament de Campos? Tan barat venen Mallorca vostès? Ve un grup estranger, que fa comptes guanyar 4.500 milions de pessetes, un vertader *pelotazo* amb una requalificació urbanística d'uns terrenys rústics i es conformen amb 50 milions de pessetes per a l'Ajuntament de Campos? Aquesta és la pregunta que s'ha de contestar aquí, tan barat venen Mallorca vostès, a canvi de 50 milions de pessetes deixen fer un nou poble al costat de Campos. Tan barat valoren Mallorca vostès? Això és allò que han de respondre.

I no només això, els feren una llei una vegada i volien fer una altra llei una altra vegada i per què a "*Kommanditgeslls chalfi*" i no a Fiol, o a Alomar, o a Matas per què els llinatges mallorquins..., en Sampol només té un quardonet i poca cosa farà... Per què no? Expectatives de beneficis tan singulars jo crec que mereixerien un poc més de transparència. I que tots els mallorquins...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant Sr. Sampol, per favor.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Acab, Sr. President. I que tots els mallorquinets i mallorquinetes que tenen un terreny se'ls donés aquesta oportunitat de pegar un *pelotazo* de 4.500 milions de pessetes. Aquesta és la pregunta que encara no s'ha respost aquí. Això és allò que han de respondre senyors del Partit Popular. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Interpel·lat, la defensa del posicionament que manté el Grup Parlamentari Popular respecte el contingut de la interpellació

presentada des del Grup Parlamentari Socialista passa inevitablement per salvaguardar efectivament la llibertat que cada equip de Govern té per decidir i estructurar les seves àrees o departaments en funció dels criteris que consideri més adients, per tal de defensar els interessos d'aquesta comunitat autònoma i en conseqüència i per extensió, dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma.

I feta aquest matís i per fixar el posicionament respecte a l'estructura dels serveis jurídics, és absolutament necessari fer menció al contingut de la normativa que desenvolupa els diferents departaments, el decret 10/2003 pel qual es modifica l'estructura del departament jurídic que desplega l'organització d'aquest mateix departament mitjançant la creació d'una sèrie de serveis, de departaments que són els següents: Departament d'Assessoria del President, Departament de l'Àrea Contenciosa i Constitucional, Departament de l'Àrea Consultiva, Departament de Coordinació dels serveis jurídics de les conselleries i els ens instrumentals i Departament d'Estudis Jurídics. Entenem des del Grup Parlamentari Popular que aquesta divisió, aquesta estructuració en absolut respon a una voluntària ni capritxosa decisió, ni respon a una redistribució o una distribució gratuïta i molt menys temerària, a diferència d'alguna de les interpellacions que en aquesta cambra s'arriben a presentar.

La conseqüència d'aquesta reestructuració ve determinada per una sèrie de qüestions que s'estructuren arrel de tres premisses absolutament inqüestionables que són: als advocats de la comunitat els correspon la representació i defensa en judici de la mateixa davant tots els ordre i òrgans jurisdiccionals. En segon lloc que l'assumpció de competències per part de la comunitat autònoma des de l'any 83 s'ha produït en una progressió geomètrica que no s'ha vist acompanyada per la mateixa proporció en allò que respecte els mitjans materials i sobretot, humans, sent l'Administració autònoma la que assumeix un major percentatge de (...) societat. I en tercer i darrer lloc, que les darreres reformes legislatives, les darreres reformes en matèria de dret processal van directament encaminades a la potenciació del principi d'immediació, allò que exigeix la presència de lletrats en un major nombre de vistes i actuacions orals i presencials.

Ateses aquestes qüestions d'indubtable importància, hem de considerar que la reestructuració portada a terme respon fidelment a les necessitats reals existents i dóna cobertura i totes cada una de les funcions que la Llei 3/2003 encomana a la Direcció de l'Advocacia, reestructuració que dóna sense cap tipus de dubtes agilitat i que dóna un eficaç servei a la comunitat autònoma en tot el seu conjunt i globalment considerada. No obstant, a les modificacions fetes en apartats precedents, volem des del Grup Parlamentari Popular, volem i no podem deixar passar aquesta intervenció sense fer, o sense manifestar el nostre respecte a la professionalitat de tots i cada un dels membres que no només configuren el departaments jurídics de la comunitat autònoma sinó que també formen tots aquells òrgans que conformen l'organigrama estructural d'aquesta comunitat.

Avui no només mitjançant la interpel·lació, no només mitjançant la pròpia interpel·lació objecte d'aquesta intervenció sinó aquesta mateixa cambra Sr. Conseller, s'han qüestionat i diria fins i tot, s'han fet no res els serveis jurídics d'aquesta comunitat autònoma, aquesta professionalitat, juntament amb el rigor i serietat que ens han de merèixer, no poden exposats a la violència de la batalla política parlamentària, podem estar-hi d'acord o no podem estar-hi, ens agradaran més o ens agradaran menys, però no s'ha de permetre la intromissió política dins un departament, que la seva principal característica és la independència. I per a tal cosa només recordar, Sr. Conseller, que els actuals caps de departament són avui funcionaris del cos d'advocats de la comunitat autònoma que han desenvolupat les seves funcions de lletrat des de fa més de 10 anys, el que demostra i evidencia que l'element personal d'estabilitat, continuïtat i professionalitat està fora de tot dubte.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments).

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Té la paraula el Sr. Antoni Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Primero que nada agradecer el tono de todas las intervenciones que ha habido aquí, tanto de grupos que están en la oposición, como también del Grupo Parlamentario Popular, pues se ha ceñido a la cuestión. Sr. Conseller, a usted si que no le puedo agradecer porque no se ha ceñido a ninguna de las cuestiones que se han planteado aquí, también tengo que reconocer que les hemos planteado muchas, le hemos planteado unas cuantas a las que nos podía haber ido respondiendo. Usted más bien ha hecho un discurso defensivo y metafórico, que en fin no tenía mucho que ver, pero en fin cada uno es dueño de sus palabras.

Me ha hablado de preocupación. Preocupación por este asunto ninguna y la prueba evidente es que hemos presentado esta interpelación y la prueba evidente será que pasados los Reyes estaremos aquí con la moción y seguiremos todo lo que haga falta, desde un punto de vista y desde otro, seguiremos todo lo que haga falta. Preocupación ninguna. Otras cosas sí que me preocupan, me preocupa que usted lea un libro sobre la inquisición. Es bueno que lea un libro, es bueno, pero que justamente sea sobre la inquisición, le puedo asegurar que me da miedo y más después de haber visto lo que ha pasado con el funcionariado de esta comunidad autónoma, la masacre que ha habido en cargos de libre designación, etcétera, desde luego da auténtico miedo. Pero en fin, siga leyendo que es un buen camino.

Ustedes han hecho un cambio en los servicios jurídicos y han puesto en evidencia el motivo. Ni por la ley de 30 de marzo ni no sé qué y no sé cuantos, ustedes han hecho el cambio para hacer lo que les de la gana, para hacer papelones como este que se han hecho, ¿cómo cree usted ahora que en adelante vamos a recibir un informe que venga de esta gente? Muy mal,

han perdido crédito. Yo no me meto a nivel personal con ellos en el sentido de que sean mejores o peores, no, no lo he dicho nunca. Lo que sí diré es que con este caso han hecho un papelón y han hecho un papelón por hacerle caso a la consellera porque son mejores los dos, son más capaces de lo que demuestran con este escrito, mucho más. Lo que pasa es que estaban condicionados políticamente y han tenido que hacer un papelón. Las primeras víctimas son ellos dos, ellos son las primeras víctimas de sus necesidades políticas, de las necesidades políticas de la consellera de los fracasos. Son las primeras víctimas, ahora que también más o menos gustosas ya lo podíamos discutir.

Me habla usted de lo que le preocupan los ciudadanos. Mire, le puedo asegurar una cosa, los ciudadanos desde que la urbanización d'Es Trenc no se hará tienen una preocupación menos, tienen una preocupación menos así de claro. A lo mejor quien tiene una preocupación todavía es la empresa, la empresa a la que ustedes iban a dar un lucro de 4.000 millones de pesetas. Ustedes hicieron una norma general para todos, unas Directrices de Ordenación y plantearon una excepción que beneficiaba a una empresa en 4.000 millones de pesetas, una excepción a la normativa general. Vaya excepción, vaya excepción.

Ahora también me preocupa otra cosa que usted ha dicho aquí y textualmente he tomado nota porque me ha llamado mucho la atención. Ha dicho usted que se le pagó esa indemnización por el Gobierno anterior etcétera, para que la promotora siguiera teniendo derechos urbanísticos, ¿qué es lo que puede hacer en estos momentos la promotora? Suba aquí y díganos, la promotora en estos momentos puede construir tal, tal y cual, tiene tales derechos urbanísticos. Si usted se refiere a derechos procesales que son otra historia, el derecho al proceso que pueda tener y reclamar ante la jurisdicción competente es otra historia, no son derechos urbanísticos. Los derechos urbanísticos..., no, no, no es lo mismo que yo reclame 5.000 millones que yo tenga 5.000 millones, Sr. Conseller, yo creo que usted después de leer un libro como ha leído ya lo tendría que saber también. Vamos a ver, si reclama, si la promotora está reclamando derechos urbanísticos será porque no los tiene.

Vamos a ver, si la promotora está reclamando, si lo que usted me quiere decir es que está reclamando en el juzgado por lo que ha cobrado, no tendrán ningún problema por satisfacción este procesal estará acabado el asunto. Ahora, si reclama por el lucro cesante que le dio el Gobierno del Partido Popular será otra historia y usted ya responderá por qué le hicieron esa excepción a la empresa que le permitía ganar 4.000 millones.

Pero yo a usted le hecho una pregunta y me gustaría que aprovechara su último turno para contestarla. Le he preguntado por qué no se encargó un informe a la asesoría jurídica sobre el proyecto de ley. El proyecto de ley que trajeron aquí lo trajeron sin informe de la asesoría jurídica. Le afinaré un poco más la pregunta, ¿por qué no se encargó a la jefe de la asesoría jurídica, de la conselleria propia de la materia, el informe jurídico que nos han traído y que tantas vueltas ha dado? ¿Por qué no?

Yo tengo una respuesta, usted me dirá si tiene otra, porque el jefe de la asesoría jurídica de la conselleria era el instructor del expediente de responsabilidad patrimonial y estaba al cabo de la calle porque era el instructor del expediente. ¿Por eso fue por lo que ustedes no pidieron el informe a la asesoría jurídica de ese proyecto de ley? ¿Por eso ha sido por lo que ustedes no le han encargado a ese jefe de la asesoría jurídica de la conselleria este pretendido informe jurídico? Todo eso me ha dejado una duda, no se llevó a informe tal vez precisamente porque sabían que el lo sabía y se trató de pasarlo a este Parlament por si colaba. Resuélvanos las dudas Sr. Conseller.

Nada más señoras y señores diputados.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Me gustaría condensar en 5 minutos todo aquello que me han preguntado todos y esto es así. En primer lugar quiero agradecer la valentía del Sr. Sampol de venir aquí y salir, el es uno de los que yo decía que había sido ex-conseller y que estaba el día de autos en el Consejo de Gobierno y que lógicamente ha tenido la valentía de salir aquí a decirlo. Sorprendentemente otro portavoz, que no se había leído la interpelación, porque la interpelación va dirigida al Hble. Conseller de Interior y yo como estaba dudoso hice pedir en la Junta de Portavoces, ¿seguro que es para mí? Sí, es para el conseller de Interior y aquí estoy.

Con respecto al Reglamento yo me haría una pregunta, aquellos que tanto defienden el Reglamento y que tanto dicen que el grupo que da soporte al Gobierno lo conculca, ¿hay algún grupo actualmente en esta cámara que tenga menos miembros que los necesarios para lo que es un grupo parlamentario? ¿Hay algún grupo parlamentario en esta cámara que haya hecho "fraude de ley" para poder tener más tiempo, más remuneración y más derechos? Por tanto, en cuanto a Reglamento y respecto, yo pediría a cada uno que se aplicase el Reglamento a si mismo. Aquí hay un grupo que no cumple con los requisitos y hubo que hacer una maniobra en la oscuridad para tener un grupo propio. Ya lo tiene, más remuneraciones y más tiempo que el resto de parlamentarios.

Yo Sr. Portavoz de Izquierda Unida, la interpelación iba dirigida a mi y aquí estoy. Usted no estaba en el Consejo de Gobierno y (...) Y no quiso salir. Algo tendrán que ocultar y lo tendrán que (...)

(Aplaudiments)

Agradezco al Sr. Sampol del PSM la defensa que ha hecho de los servicios jurídicos de la comunidad. No hemos cambiado a nadie, hemos subido los que estaban más bajo, eso es una medida social...

(Rialles)

Es importante, es importante. No hemos socializado hacía abajo, socialmente hemos equipado para mejor. Pero mire usted, con todo y con eso le voy a decir una cuestión. Cualquiera miembro de estos que tienen 80.000 razones para hacer informes al Gobierno ganan menos que el Sr. Diéguez, ganan menos que el Sr. Diéguez. Y les invito cuando quieran a ver quien tiene más o menos razón. Siendo unos juristas buenísimos ganan menos euros que ahora el Sr. Diéguez, en sus cargos compatibles de diputado y de abogado en ejercicio. Por tanto, quien quiera aquí están. Estos son incompatibles, el Sr. Diéguez no, tiene esa ventaja, pero el la usa porque es su derecho.

Miren Sr. Sampol y Sr. Diéguez, que no se haga el club de polo de Campos no es por ustedes, ni por la indemnización, es porque nosotros no lo queremos...

(Rialles).

Miren ustedes las votaciones de esta cámara y verá quien fue quien votó en contra y quien tiene más votos. No, no, aquí lo que estamos preguntando todavía es no queremos porque no sabemos para qué se pagaron 181 millones de pesetas y no lo sabemos y como no sabemos que hay detrás de esto, ni que pacto había por si ganaban las elecciones el pacto de progreso en cuánto se iba a indemnizar, que eso es el secreto mejor guardado del reino y estamos preguntándolo y lo sabremos. Mire usted, antes o después lo sabremos, no tengan la menor duda.

Y nosotros tenemos un grupo que hace una sugerencia, que me puede hacer una pregunta que creo que será interesante. Con toda la tranquilidad nosotros pedimos un informe jurídico a los servicios jurídicos de la comunidad, había otros equipos de Gobierno que los servicios jurídicos se lo hacían sus compañeros y sus amiguetes y yo pido a mi grupo parlamentario que presente una pregunta haber cuántos informes jurídicos externos (...) Se han hecho y a lo mejor descubriremos que alguna ex-consellera, hoy vicepresidenta sufrió una querrela archivada pagada con fondos públicos a abogados externos, cuando deberían haberlo hecho los servicios jurídicos de la comunidad, pero no se dio a abogados externos.

Además Sr. Diéguez, yo no estoy leyendo ningún libro sobre la inquisición, he dicho que estoy leyendo un libro que se llama *Mandan los muertos* de Vicente Blasco Ibáñez, en donde hace una referencia, es una novela costumbrista, hace una referencia a autos de inquisición y le decía, por lo que decían estos autos en el libro este. Cuando termine de leerlo se lo haré llegar, es muy interesante, sobre Mallorca e Ibiza y es muy interesante.

Pero yo vuelvo a repetir, a los diputados miembros de otros grupos políticos diferentes al PSOE, ya que el PSOE no quiere decirlo, sigo manteniendo la misma pregunta ¿lo que dicen en los pasillos digánlo aquí? ¿Digan ustedes si eran conscientes de que allí se estaba indemnizando parte parcial, total o por qué para evitar la construcción del club de polo de Campos? Y si no

es así, digan ustedes ¿por qué se indemnizó? Esa es la pregunta que queda en la cámara, quedará en el *Diario de Sesiones* y ustedes antes o después contestarán, estoy seguro que antes o después ustedes vendrán aquí a decir, mire usted se pagó esto y esto y no pudimos pagar más porque nos cogió esto, esto y esto y perdimos las elecciones.

Gracias, señores diputados.

(*Alguns aplaudiments*).

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per què em demana la paraula?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Em sap greu Sr. President, però és una pregunta concreta que posa en dubte que vaig prendre una decisió com a conseller que don a entendre que hi hauria una indemnització major. És a dir, l'acord del Consell de Govern és taxatiu, 1.088.000 euros i punt. Per tant...

EL SR. PRESIDENT:

Jo crec que ha quedat...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Ara ha quedat clar.

EL SR. PRESIDENT:

Podem continuar.

A continuació al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació d'una proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular.

III. Proposició no de llei RGE núm. 3313/03, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig a la proposta d'estatut polític de la comunitat d'Euskadi, coneguda com a "Pla Ibarretxe".

Passam al debat i votació de la proposició no de llei RGE núm. 3313/03 del Grup Parlamentari Popular, relativa a rebuig a la proposta d'estatut polític de la comunitat d'Euskadi conegut com a "Pla Ibarretxe". Té la paraula per part del grup proponent el Sr. Joan Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sr. President, senyores i senyors diputats. "*Queremos movilizar a más de 100.000 personas contra el Plan Ibarretxe*", "*la batalla al nacionalismo hay que ganarla también en la calle*", "*el Plan Ibarretxe discrimina a los vascos, es inconstitucional, antidemocrático e inmoral*", "*el PNV protege a los terroristas y se ha convertido hoy en un impedimento para acabar con ETA*". Amb aquestes expressions de la il·lustre diputada socialista Rosa Díez és

suficient, hauria de ser suficient avui per dir no al Pla Ibarretxe. Seria suficient per dir no al Pla Ibarretxe. Però m'agradaria ser capaç de convèncer a la cambra de què hem de fer un debat seré, tranquil, que superi les setmanes o setmana de tensió que entre uns i altres hem generat.

Per tant lament defraudar aquells portaveus que hagin vingut preparats per realitzar un debat crispat o carregat d'acusacions mútues; sent defraudar-los però aquest no serà, en principi, el meu camí.

En democràcia, reiter, en democràcia, la llibertat d'idees, de pensament, no té límit. Podríem utilitzar aquí el principi bàsic del dret: el pensament no delinqueix, primera conclusió. El Partit Popular està per la pluralitat, rebutja qualsevol tipus de manipulació pel que fa a aquells que ens diuen que estam criminalitzant la crítica d'aquelles formacions polítiques que no estan d'acord amb nosaltres. Açò és radicalment fals.

És la Constitució una norma perfecta? La resposta és no, però tot seguit hem de dir que la Constitució és la norma més perfecta que s'ha atorgat i de manera sobirana el poble espanyol i que ens ha permès viure i convida 25 anys de pau, de llibertat, de pluralitat i d'alternança política. La Constitució és la norma jurídica suprema dictada i feta al servei de la societat, i com a tal norma suprema tots l'hem de respectar i l'hem d'acatar.

És modificable la Constitució? Sí, sí, però sempre respectant els mecanismes de modificació constitucional que la pròpia norma estableix, i sense rompre l'esperit de consens que va presidir el 78. Quedi clar, idò, que el Partit Popular no sacralitza ni criminalitza qualsevol intent de reforma constitucional que pugui proposar qualsevol formació política, sempre que aquesta es faci amb respecte als mecanismes que a tal efecte assenyalen la mateixa Constitució.

Entrant ja en el que és el contingut de la proposició no de llei sobre el rebuig del Pla Ibarretxe podríem fer-ho des de dues òptiques. La primera, des de l'òptica de les formes; la segona, des de l'òptica del fons.

Anem a les formes. El Pla Ibarretxe tal com s'ha presentat vulnera i atempta contra l'ordre constitucional. El Pla Ibarretxe no és una proposta per a la convivència, sinó exactament tot el contrari, és una proposta, com diu Rosa Díez, per a la ruptura, la divisió i l'enfrontament, que inicia el seu camí trencant i atemptant contra els mateixos mecanismes que la pròpia Constitució i el propi Estatut d'Autonomia basc es donen per a la seva reforma.

Podria tramitar-se el Pla Ibarretxe? Sí, sí podria, però sempre que es fes aplicant de manera correcta, com hem dit, els preceptes institucionals establerts. I quins són aquests preceptes institucionals establerts? N'hi ha dos: o que el Govern del País Basc insti el Govern espanyol a presentar un projecte de llei de reforma constitucional, o que el Govern del País Basc presenti un projecte de llei de proposició de llei de reforma constitucional en el Parlament basc que, una volta sigui aprovat vagi a les Corts per a la aprovació i tramitació

definitiva. Açò no es fa ni s'ha fet. Tot el que sigui, idò, sortir-se d'aquest marc és inconstitucional, és inviable i no ajustat a dret. Tercera conclusió: el Pla Ibarretxe, des d'un punt de vista formal, és radicalment, repetesc, inconstitucional i no ajustat a dret.

Si baixam un escaló més cap a l'anàlisi de les formes ens adonarem que el que pretén el Pla Ibarretxe va més enllà del que hem apuntat fins ara. Implica que, una vegada aprovat pel Parlament basc, sota l'eufemisme de pla i no de proposició de llei o projecte de llei, s'aconseguirà carta de naturalesa per convocar un referèndum sobre l'acceptació o no d'aquest pla dins el País Basc. I açò és tan absurd, no sols perquè vulnera el mecanisme constitucional establert per a la convocatòria de referèndum, sinó perquè aquest referèndum, de celebrar-se, se celebraria en una part de l'Estat espanyol on les llibertats, els drets humans estan i continuen estant vulnerats, trepitjats i, el que és més greu, sense que en el País Basc la llibertat d'expressió, de circulació i de pensament estigui garantida. Un referèndum celebrat de forma il·legal, a més sota l'amenaça de les pistoles, de l'extorsió i de la indignitat, és el sarcasme més agosarat que hagi pogut plantejar mai el Partit Nacionalista Basc al poble al qual diu defensar.

Però si açò no fos suficient, el referèndum, de celebrar-se, no tendria cap possibilitat d'èxit, ja que territoris com Navarra o el País Basc francès no hi participarien, i per tant no podrien realitzar el suposat estatut nou d'estat lliure associat.

Seguint per aquest camí de l'absurd, què passaria si el poble basc en el seu conjunt digués sí de manera majoritària, però una de les seves parts, per exemple Àlaba, majoritàriament digués no? Per què en aquest cas s'hauria de fer cas a la majoria del conjunt i no a la majoria de la part? És un *trágala*.

Només el poble espanyol en el seu conjunt és sobirà per decidir sobre el seu conjunt. No acceptar aquest principi és atemptar, com ja hem dit, contra la mateixa essència de la democràcia. El Pla Ibarretxe, no ens equivoquem, no és un problema del País Basc i que sols afecta el País Basc. El Pla Ibarretxe es converteix en el més gran desafiament que ha tingut l'Espanya constitucional en aquests 25 anys, sols comparable al cop d'estat frustrat del 23F. El Pla Ibarretxe és un problema que afecta Espanya, i per tant totes les comunitats autònomes, perquè de realitzar-se es trencarien els principis de solidaritat interregional, de no discriminació i de la unitat d'Espanya.

Per altra part la proposta d'Ibarretxe topa també, per si era poc, frontalment amb el projecte de constitució europea, on els protagonistes són els estats membres. I més encara; perquè l'Estat espanyol pogués incorporar els compromisos del Pla Ibarretxe als tractats de la Unió Europea de cara al seu reconeixement i respecte dins l'àmbit europeu, tal com demana l'article 65 del Pla Ibarretxe, farien falta tres coses: modificar l'acta d'adhesió d'Espanya de l'any 1985; segona, comptar amb l'aprovació de l'Estat espanyol de modificar les condicions de la seva adhesió per deixar que una part de la seva sobirania l'ostenti una comunitat autònoma i, tercera, comptar amb l'aprovació explícita dels 24 estats membres de la Unió Europea,

ja que és una condició *sine qua non* per canviar l'acta d'adhesió.

Senyores i senyors diputats, estic convençut que en democràcia quan s'atempta contra les formes o contra les regles del joc establertes pel mateix sistema, el fons a vegades deixa de tenir poca importància o justificació.

Però anem al fons. Quant al fons faré una enumeració d'alguns aspectes o, millor dit, faré en veu alta alguna de les preguntes i anàlisis que m'he fet una volta haver estudiat el Pla Ibarretxe, que està a la seva disposició; no és un document que sigui privat, sinó que és personal però que molt gustosament els puc passar. Preguntes. Saben vostès que de dur endavant el Pla Ibarretxe afecta un total de 7 territoris administratius ubicats a tres àmbits jurídics polítics i a dos estats?, ho saben? Si ho saben han de dir que no al Pla Ibarretxe perquè no es pot tramitar per un parlament autònom. Saben vostès que el pla canvia totalment la divisió de poders d'Euzkadi?, ho saben? Sabem que el Poder Judicial se separa totalment de l'espanyol i que li lleva totes les competències sobre el País Basc, tant a l'Audiència Nacional, com a la Fiscalia General de l'Estat, com al Consell General del Poder Judicial, i que desapareix tot açò a efectes del País Basc? Saben vostès que anul·la les funcions del Tribunal Suprem i que aquestes s'adjudiquen a una potestat del Tribunal Superior de Justícia del País Basc? O que el Tribunal Constitucional ha de crear una sala especial únicament i exclusiva per als conflictes del País Basc? Saben vostès que es crea un sistema tributari propi deslligat del sistema tributari espanyol? Saben que la pràctica totalitat de les competències de l'Estat espanyol queden buidades en favor de l'estat lliure associat, i únicament Espanya ha de dir "amén" a aquest pla?

Mirin, si les Corts rebutgen el projecte aprovat pel Parlament basc Ibarretxe ja ho ha manifestat i a més està contemplat en el mateix pla, que una volta aprovat el sotmetrà a referèndum. Ho diu concretament l'article 17, lletres e) i f), repetesc que ho diu ben clar, i diu ben clar que aquesta decisió, la decisió darrera, només correspon en exclusiva als electors bascos. És d'açò, que estam parlant, no d'una altra cosa. Es digui el que es digui, es vesteixi com es vesteixi, aquest pla suposa una divisió profunda dins la convivència dels espanyols i dels territoris que integren la nació espanyola. Si es digués a terme la comunitat d'Euzkadi...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Huguet, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

...no serà ja comunitat autònoma dins Espanya, sinó una societat lliure associada amb Espanya amb una espècie de confederació que durarà allò que els bascos vulguin que duri. Ni més ni manco es tracta d'una declaració d'independència en tota regla.

I saben vostès que per donar cobertura a aquest pla Ibarretxe s'hauran de modificar els articles 1 i 2 de la Constitució, és a dir, de la sobirania i de la unitat?, i a més

s'haurà de modificar el títol setè, Poder Judicial, títol sisè..., perdó, sisè Poder Judicial, títol setè Economia i Hisenda, vuitè Organització Territorial, novè Tribunal Constitucional, a més de 60 articles de la Constitució. Conclusió: s'hauria de fer una nova constitució.

I acab, Sr. President. Per deixar de banda aquestes disquisicions d'enginyeria jurídica anem a què és aquesta realitat. La realitat és que ha de desaparèixer, volen que desaparegui la comunitat basca com a comunitat autònoma de les Illes Balears amb igualtat de dret i deures que la resta de comunitats autònomes. No ens enganem, no facem víctimes aquells que no ho són. S'ha de recordar que en el País Basc alguns, per poder exercir les seves funcions, han d'anar escortats no solament a les institucions sinó en el seu lloc de feina.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, per favor...

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Els regidors del Partit Socialista i del Partit Popular en el País Basc malviuen per la por del tir darrera la nuca o per la bomba *lapa*. En el País Basc s'està tramitant un pla baix la dictadura de la por; hi ha por en el País Basc de dir el que es pensa, hi ha por, no és una societat lliure, no és una societat que pugui decidir per ella mateixa, no és una societat on els drets siguin respectats, i no és ni més ni manco un pla que es tramiti amb respecte a la Constitució i al propi estatut de Gernika, perquè si fos així es podria estar d'acord o no amb la seva tramitació, però no és així. És un pla de la por, del "*trágala*", és una fugida endavant perquè el PNV, en aquest cas, l'únic que pretén aconseguir és el vot de la *ilegalitzada Herri Batasuna*.

Mirin, jo per acabar, i li prometo, Sr. President, que acab tot d'una, apel avui a la coherència de totes les senyores i els senyors diputats, apel a la nostra responsabilitat, apel perquè aquesta cambra digui no a aquest pla, per la forma i pel fons, i m'agradaria que avui fossin vigents aquelles paraules del líder negre Martin Luther King quan diu allò que "més que la maldat dels dolents em preocupa la indiferència dels bons", com preocupa a una *illustre* diputada, per no fer referència a cap altre diputat del nostre partit, perquè aquí el que està en joc, senyores i senyors diputats, és la dignitat, la llibertat i la pluralitat política en el País Basc, i d'açò és del que estam parlant, i crec que en aquesta cambra tots nosaltres, apellant a aquest sentit de la responsabilitat, de la dignitat, de la coherència i de l'acceptació de les regles del joc amb les nostres diferències, que hi són i hi han de ser, avui han de dir no al Pla Ibarretxe.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Parlamentari Socialista ha presentat l'esmena de substitució RGE núm. 4521/03. Per defensar l'esmena té la paraula la Sra. Francina Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, les meves primeres paraules vull que siguin per lamentar l'actitud del Grup Parlamentari Popular per no voler arribar a un acord entorn a la proposició no de llei que avui du aquí, en el debat a plenari. El Partit Popular ens ha demostrat avui a la Junta de Portaveus que li interessa més crispar l'ambient polític a les Illes Balears que no arribar a una declaració institucional amb la qual tots els grups podríem estar d'acord.

Avui ha demostrat el Grup Parlamentari Popular i el Govern a què dona suport que no té el tarannà negociador que va tenir la Sra. Cirer, batlessa de Palma, quan sí va voler arribar a aquest acord institucional, i crec que val la pena recordar els antecedents. A l'Ajuntament de Palma hi va haver una proposta d'Esquerra Unida on es parlava del Pla Ibarretxe, on argumentaven la posició política d'Esquerra Unida; a partir d'aquí tots els grups polítics evidentment varen fer esmenes precisant la seva opinió política sobre l'anomenat Pla Ibarretxe, però en vistes a un consens tothom va retirar les seves propostes partidistes i l'Ajuntament de Palma va ser capaç de treure una declaració institucional. Nosaltres avui ho hem tornat proposar a la Junta de Portaveus i el Partit Popular s'ha negat a llevar de l'ordre del dia la seva proposició no de llei, arribant a l'absurd que la declaració institucional proposada és precisament l'esmena que presenta el Grup Parlamentari Socialista en el debat a plenari, arribant a l'absurd que avui el Grup Parlamentari Popular votarà en contra d'aquesta esmena que presenta el Grup Parlamentari Socialista i amb la qual deia que estava d'acord.

Però nosaltres, des del Partit Socialista, continuarem defensant i intentarem arribar a un acord, perquè per a nosaltres és més important l'acord polític, encara que sigui de mínims, que no la utilització partidista de les institucions. El nostre partit té 122 anys d'història, Sr. Huguet, varem resistir molt durant el franquisme. Socialistes que varen ser represaliats, que varen ser torturats, que molts varen ser assassinats, varen ser capaços, una vegada mort Franco, d'asseure's i poder pactar una constitució, una constitució que va sortir l'any 78, una constitució per la qual els socialistes ens varem entestar de valent. No tothom pot dir el mateix; n'hi havia, com el Sr. Aznar, actual president del Govern de l'Estat, que escrivia cartes als diaris de La Rioja alertant dels perills d'aquella constitució de l'any 78. Però nosaltres estam contents, estam contents que almanco aquests 25 anys hagin servit perquè el Partit Popular la defensés, i li dic que n'estam contents i orgullosos.

I què va suposar aquella constitució de l'any 78? Primer de tot va permetre superar rancors i divisions. Va permetre assegurar el futur democràtic d'una Espanya diversa, plural i solidària. La Constitució ens va garantir la nostra dignitat com a éssers humans, com a homes i dones lliures; l'expressió lliure de les nostres idees es va convertir en un dret inalienable, igual

que el fet de reunir-nos, d'associar-nos, de manifestar-nos o de sindicar-nos va ser una conquesta social. Va suposar el dret a una educació lliure i democràtica, que els judicis, per fi, serien rigorosos i justos, que casar-nos o no seria una decisió lliure i personal, que la salut, el treball, l'habitatge, l'oci, la cultura o el medi ambient serien drets de tots els ciutadans i les ciutadanes. I això va ser possible gràcies al que es va anomenar l'esperit constitucional, gràcies a la cessió de moltíssimes persones, de moltes forces polítiques que varen deixar a part els rancors, varen ser capaços de seure, de dialogar, de consensuar i d'arribar a un marc estable que precisament ha fet possible aquests 25 anys de convivència a l'Estat espanyol.

Però quan nosaltres vàrem votar la Constitució encara no existien les comunitats autònomes, Europa era un somni i les dones depeníem legalment de l'home. Per tant, després de 25 anys el Partit Socialista reclama que cal posar al dia aquella constitució del Senat, reclama unes reformes constitucionals que la pròpia constitució preveu respecte al Senat com a cambra autonòmica, respecta a (...) de la constitució europea o a la successió de la Corona amb igualtat de drets per a homes i per a dones.

Per tant entenem que l'immobilisme i l'ús partidista de la Constitució no és ni prudent ni sensat. Que qui creu en la Constitució li ha de voler donar vida, i donar-li vida és reformar-la per adaptar-la a la realitat, als nous temps. Creure en la Constitució no és ni ofegar-la ni embalsamar-la.

Però la llàstima, queda demostrat avui, és que aquell esperit constitucional, aquell esforç que varen ser capaços de fer molta gent amb molts més problemes d'enteniment que nosaltres ara, avui en el 2003 no són capaços de fer-lo segons quins grups parlamentaris. Per tant avui constatarem que estam més lluny que mai d'aquell esperit constitucional de l'any 78.

Després de vuit anys de majoria absoluta del Partit Popular a l'Estat espanyol vivim una època de màxima crispació territorial, i aquí vull ser molt clara: el Partit Socialista diu sí, com sempre, a la Constitució; diu no, com ha dit sempre públicament, al Pla Ibarretxe, i vull que quedi molt clar i que no es tergiversi res del que estic dient, Sr. Hugué. Deim que no al Pla Ibarretxe perquè nosaltres entenem que atempta contra l'ordre constitucional i contra l'estatut de Gernika. Vull dir clarament que no al Pla Ibarretxe perquè creim que no és l'opció política adequada en un moment de crispació en el País Basc. Creim que l'opció política adequada és sempre el diàleg i el consens del Govern basc i del Govern de l'Estat espanyol.

Però el nostre no té res a veure amb el no que ens explica el Sr. Hugué i que ha explicat en diferents ocasions el Partit Popular arreu de l'Estat, Sr. Hugué. Nosaltres no som com vostès, nosaltres no haguéssim duit al Tribunal Constitucional el Pla Ibarretxe per aturar el debat parlamentari a la cambra del País Basc. Vostès volen debatre en el Parlament de les Illes Balears, no volen debatre en el Parlament basc. I sobretot, Sr. Hugué, nosaltres no som com vostès: el nostre no al Pla Ibarretxe no suposaria de cap manera una reforma del Codi Penal via una llei que s'està tramitant en el Senat per propiciar

que es duigués cinc anys a la presó a quin convoca un referèndum que, segons vostès, declararien il·legal.

(Petit aldarull i aplaudiments)

O sigui, que els quedi molt i molt clar. Nosaltres deim que sí a la Constitució, deim que no al Pla Ibarretxe, però deim que no també a l'actitud del Partit Popular d'utilitzar de forma partidista les institucions, de tirar a la cara a l'altre la Constitució com si els fos pròpia. La Constitució té de benefici que va ser un acord unànime, que va ser un acord de molta gent, que va suposar moltíssims de sacrificis, que ha suposat una convivència en pau a l'Estat espanyol. Té això de benefici, i perquè perduri, perquè pugui ser viva necessita el diàleg i el consens. Vostès, des del Govern de l'Estat espanyol, durant aquests vuit anys de majoria absoluta han demostrat que no volen ni el diàleg ni el consens. Han crispat territorialment, han crispat totes les comunitats autònomes, han legislat usurpant competències de les comunitats autònomes respectives, han fet tot tipus de crispació política perquè no es pogués arribar a acords, han estat incapaços d'asseure's amb el govern de les comunitats autònomes quan no estaven governats per vostès. Per tant, senyors del Partit Popular, nosaltres no creim de la mateixa manera com vostès apliquen o volen aplicar la Constitució espanyola, que marca un camí molt diferent. A l'Estat espanyol ha governat tretze anys el Partit Socialista i mai no s'havia arribat a l'extrem de divisió territorial que existeix des dels seus vuit anys amb governs de majoria absoluta del Partit Popular.

O sigui que els quedi molt clar: nosaltres no jugarem a la farsa de l'ús partidista ni de les institucions, ni de la Constitució, ni de la bandera, ni de legislar contra les comunitats autònomes. Nosaltres creim realment en l'Estat de les autonomies, de fet els governs socialistes s'hi varen implicar de valent per fer-lo possible, hem descentralitzat l'Estat amb moltes converses, amb molts de consensos, amb molt de diàlegs, i de cap manera farem seguidisme d'aquest ús partidista de la forma d'entendre l'Estat, de la forma d'entendre les institucions.

I per acabar els vull llegir, perquè reflexionin, que tots ho hem vist en els mitjans de comunicació, unes frases que deia el Rei en el discurs de la commemoració del vint-i-cinquè aniversari de la Constitució. Ell deia: *"Esta conmemoración es una ocasión propicia para, desde la posición que me asigna la Constitución, dirigir una llamada a la prudencia y a la responsabilidad, a los hábitos del diálogo sincero, del consenso y de la moderación, para preservar y fortalecer juntos los pilares esenciales de nuestra convivencia"*. Jo també vull apel·lar a la seva responsabilitat política, perquè, a qui governa, li toca precisament saber arribar a acords, saber consensuar i saber fer cessions. Avui vostès han demostrat que és impossible.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

El Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista ha presentat l'esmena de substitució RGE núm. 4533/03. Per defensar l'esmena té la paraula el Sr. Pere Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades i senyors diputats, no venim aquí a pronunciar-nos sobre el Pla Ibarretxe. Ni sí ni no. Venim a pronunciar-nos sobre una proposició no de llei presentada pel Partit Popular, pel Grup Parlamentari Popular. I dic que ens posicionarem sobre una proposició no de llei perquè conté, com a mínim, unes apreciacions, unes afirmacions que són totalment inexactes tant des del punt de vista jurídic com des del punt de vista polític.

Afirma el Grup Parlamentari Popular que l'anomenat Pla Ibarretxe, textualment, "pretén la vulneració de l'ordre constitucional". Bé, d'entrada hem de dir que l'única instància que pot determinar si una norma és constitucional o no és el Tribunal Constitucional; aquest és l'àrbitre. Per tant tota la resta són valoracions profundament subjectives i de caràcter polític.

Hem d'admetre que existeix una gran disparitat de criteris sobre la constitucionalitat o no del Pla Ibarretxe. Al respecte jo destacaria l'opinió d'una de les veus més autoritzades, jo crec que deu ser el pare de la Constitució que més aportacions va fer a la Constitució espanyola, gens sospitós de connivència amb els postulats nacionalistes, crec que encara és militant del Partit Popular, el Sr. Miguel Herrero de Miñón; entre cometes, referint-se al Pla Ibarretxe: "*No puede ser tachado de inconstitucionalidad por tres razones fundamentales: una, porque se trata de una propuesta de reforma estatutaria de acuerdo con las cláusulas de revisión previstas en el propio estatuto; dos, porque la casi totalidad de las propuestas caben perfectamente en el marco constitucional -caben perfectamente en el marco constitucional- y afectan más bien a leyes de desarrollo constitucional; tres, porque incluso si la propuesta supone reforma de la Constitución, el Parlamento vasco, al que el lehendakari presenta su propuesta, está formalmente legitimado por la Constitución para instar su reforma, según prevén expresamente los artículos 166 y 87.2 de la Constitución*". Jo crec que sobren comentaris.

Però suposem que el Sr. Herrero de Miñón està profundament equivocat, i que efectivament aquest projecte comporta, implica una reforma de la Constitució espanyola. I què?, i què, si suposa una reforma de la Constitució? Que no havíem dit sempre que a la democràcia espanyola es podia parlar de tot?, no en bravejàvem aquests dies, del fet que ens hem dotat d'un estat de dret en el qual podem parlar de tot? De tot el que sigui defensar les idees pacíficament. La Constitució no és un dogma totalment immutable. Escoltin què diu el Sr. Rafael Jiménez Asensio, catedràtic de dret constitucional: "*En nuestro marco constitucional, no cabe olvidarlo, no existe ninguna restricción material para proceder a la reforma constitucional. Todo, absolutamente todo, inclusive la unidad del Estado o la propia Corona, puede ser objeto de discusión y debate y, en suma, de reforma o de revisión constitucional*".

Una segona afirmació del Grup Popular lligada indirectament a la qüestió de constitucionalitat, diu que el Pla Ibarretxe pretén, entre cometes, la ruptura de la indissoluble unitat de la nació espanyola, pàtria comuna i indivisible de tots els espanyols. Bé, deixant de banda la terminologia, més pròpia del NODO, jo he de negar aquesta afirmació, he de negar aquesta afirmació. El Pla Ibarretxe no sols no pretén la independència, sinó que per primera vegada en la història del nacionalisme basc presenta una proposta escrita que encaixa el País Basc dins l'Estat espanyol, i si el Partit Popular tengués realment visió d'estat i deixàs de banda els interessos partidistes utilitzaria aquesta oportunitat, única fins ara en la història, de resoldre definitivament l'anomenat entre cometes problema basc.

Enlloc no trobaran escrit que la proposta d'Ibarretxe pretengui la independència. Si no, diguin-me quina diferència hi ha entre l'expressió "cosobirania", perquè fa referència a sobirania compartida, utilitzada per Ibarretxe, i "*la administración única*" del Sr. Fraga. Ibarretxe proposa que el Govern basc i el Govern de l'estat tinguin cadascun el seu àmbit competencial al País Basc, molt decantat cap al Govern basc, mentre que Fraga proposa que a Galícia existeixi una sola administració, la de la comunitat autònoma de Galícia, i que també exerceix per delegació, per delegació, exerceix les competències estatals a la comunitat autònoma de Galícia.

El Sr. Huguet em diu no, i si no, tornem a Herrero de Miñón. "*No se pone en cuestión la integridad del Estado, se reivindica su condición plurinacional*" i afegeix "*negar las diferentes identidades nacionales que hay en España, una de ellas la vasca, no es menos desleal a la Constitución que negar la integridad del Estado*". Jo afirm, senyores i senyors del Partit Popular, que amb la proposta que ens duen vostès avui aquí, estan més enfora de l'esperit constitucional que el Pla Ibarretxe.

El problema històric d'Espanya és que pel nacionalisme espanyol, que el Partit Popular practica avui en dia, les nacionalitats històriques són "*de España*", mentre que amb la proposta d'Ibarretxe el País Basc deixa de ser "*de España*" per ser "Espanya", quasi res, quasi res.

Torn a citar Herrero de Miñón: "*El proyecto del lehendakari hace de la autodeterminación instrumento de integración voluntaria*". S'haurien de demanar, senyores i senyors del Partit Popular, per què la majoria de ciutadans i ciutadanes del País Basc no es troben a gust dins Espanya, i una vegada intentant contestar aquesta pregunta, no seria més intel·ligent i fins i tot més democràtic fer que els bascs se sentin bé dins Espanya en lloc d'obligar-los a ser espanyols d'una determinada i concreta manera, tant si volen com si no volen?

Voldria fer una referència a una qüestió col·lateral relacionada amb aquest tema. La decisió del Govern central d'impugnar davant el Constitucional la resolució per la qual es remet al Parlament basc el Pla Ibarretxe. Reconec que amb el tema de la constitucionalitat o no del pla hi ha una gran controvèrsia, ara, amb el que és la decisió de remetre al Constitucional la resolució del Govern basc que envia al

Parlament el Pla Ibarretxe, aquí hi ha pràctica unanimitat, tothom ho considera un vertader disbarat, una aberració jurídica. Torn a citar Rafael Jiménez de Asensio: *“Los tribunales están para resolver controversias jurídicas, ni su estructura ni sus funciones les habilitan para intervenir directamente en la política, pretender abortar a través de recursos jurídicos el debate político es una de las mayores monstruosidades que se pueden hacer en un estado constitucional de derecho”*.

Finalment, el Grup Parlamentari Popular afirma que el Pla Ibarretxe romp les regles del joc, ha escrit. Hem de parlar de regles del joc, avui? Hem de parlar de la instrumentalització del fiscal general, de la institució del fiscal general de l'Estat? Hem de parlar de la utilització partidista del Tribunal Constitucional? Hem de parlar de la utilització perversa de la capacitat d'iniciativa legislativa per modificar, ni més ni menys que el Codi Penal amb un subterfugi legal del qual avorrexen tots els juristes que s'han pronunciat? Hem de parlar de la barroera manipulació dels mitjans de comunicació públics? Hem de parlar de la utilització partidista de les forces d'ordre públic a les Illes Balears per part de la Delegació del Govern?

Senyores i senyors diputats del Partit Popular, avui a vostès no els interessa defensar la Constitució, vostès instrumenten la Constitució per agredir els adversaris polítics, vostès no cerquen unir forces per combatre el terrorisme, al contrari, pretenen fer creure al poble que són els únics que combaten efectivament el terrorisme. Vostès no volen aïllar els violents, vostès pretenen fer creure que tots els altres que no són vostès estan amb els violents. Per això els presentem una alternativa a la seva proposició no de llei, proposam que en lloc d'obligar a posicionar els partits respecte d'allò que ens pot separar, tornem a cercar allò que ens pot unir, i deixar aïllats els únics culpables del terrorisme.

Un enamorat del País Basc, Ernest Lluch, va ser assassinat per ETA per defensar el diàleg. Quan les forces polítiques democràtiques ens barallam, només hi guanya ETA. Amb la lluita contra el terrorisme, només hi hauria d'haver una frontera, la que separa els violents dels pacífics. En aquesta lluita nosaltres volem estar amb vostès, senyors del Partit Popular i del PSOE, per favor, no ens excluïu, no ens excluïu.

Acab, Sr. President. Aquesta setmana hem commemorat el 25è aniversari de la Constitució i amb dolor constatarem que mai no havíem estat tan separats entre els partits polítics com ara, i, sincerament, creim que això no és bo, no és bo que entre les forces polítiques per antagoniques que siguin no existeixin ponts de diàleg. Avui nosaltres els oferim un pont, els allargam la mà en forma d'un manifest contundent contra el terrorisme i a favor del diàleg, diàleg i consens entre totes les forces que únicament pretenem aconseguir els nostres objectius polítics democràticament, pacíficament, a canvi també els demanam un gest. A part de la retirada d'aquesta proposició no de llei, i que votem, votem, si es posava a votació votaríem a favor de la declaració de Cort, avui convertida en esmena per part del Grup Parlamentari Socialista. Però hauríem de fer un altre gest, i és que l'article 14 de la Constitució Espanyola, aquell que diu que tots els espanyols són igual davant la llei, sigui efectiu també

a les Illes Balears, a les institucions que vostès governen. Vostès diran si ens estrenen la mà o si la rebutgen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sampol. Pel Grup Parlamentari Mixt, té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Huguet, jo que a vostè el tenc per un brillant diputat, crec que avui s'ha equivocat o s'ha errat, perquè si vostè, segons la seva intervenció, no volia crispar, no volia crear un debat crispat, jo crec que ni el to de la seva intervenció, sobretot al final, ni determinades referències, com la del 23-F, no ajuden a no crispar un debat com aquest.

Unió Mallorquina no entra a valorar el contingut de l'anomenat Pla Ibarretxe, en tant que la seva redacció i el seu àmbit d'aplicació no guarden relació ni amb Mallorca ni amb aquestes illes, i, a més, aquest pla, aquest anomenat pla és fruit d'una realitat sociocultural distinta a la nostra. Avui el que discutim és una proposició no de llei que presenta el Partit Popular.

Unió Mallorquina, com a partit democràtic, respecta la llibertat d'expressió i considera legítim que en un estat de dret qualsevol persona, qualsevol entitat, qualsevol institució o grup polític, pugui exposar les seves idees. Unió Mallorquina rebutja que es pugui arribar a presentar davant l'opinió pública com una conducta criminal el simple fet d'exposar idees o pensaments. El Govern basc ha presentat un projecte on exposa la seva idea de com hauria de ser el marc d'autogovern del poble basc, idees per ser debatudes i acceptades o rebutjades, segons es donin les majories necessàries. Nosaltres, des d'Unió Mallorquina, no hi entrarem.

Una vegada aprovades pel Parlament basc, si fóra el cas, i si considera que el contingut de la llei o de l'acord és inconstitucional, el Govern espanyol té el dret, i jo crec que l'obligació, de presentar un recurs davant el Tribunal Constitucional demanant fins i tot la suspensió preventiva de l'aplicació de la llei. Unió Mallorquina sempre ha defensat la independència del Poder Judicial, dels tribunals, vers el legislatiu, els parlaments, i l'executiu, els governs. Per tant, davant la interposició de diferents recursos per part del Partit Popular i el Partit Socialista davant el Tribunal Constitucional, Unió Mallorquina creu que cap institució, ni parlament, ni consell, ni ajuntament, no s'ha de pronunciar sobre aquest tema per respecte a la justícia, i així ho hem vengut fent. Quan hi ha un tema pendent de decisió als tribunals, hem volgut esperar que siguin els tribunals els que es pronuncïin. Quan un tema està *sub iudice*, hem volgut esperar que siguin els tribunals, afecti qui afecti.

Des dels enunciats elaborats per Montesquieu ha estat pràctica generalitzada a les democràcies modernes el respecte al principi de separació de poders, el poder legislatiu, el poder executiu i el poder judicial, elements imprescindibles per a l'existència efectiva de qualsevol estat no poden residir en unes mateixes mans. Cadascun dels poders actua com a contrapès dels altres. El respecte a aquesta separació de poders és fonament essencial per al respecte al sistema democràtic i així ho entenem a Unió Mallorquina, i així hem actuat sempre sense cap excepció.

Quant a la iniciativa concreta promoguda pel Partit Popular al Parlament de les Illes, consideram que ni el seu objecte, ni les seves formes ni la seva oportunitat no són adequades. L'exposició de motius conté tota una sèrie de tòpics propis d'un llenguatge d'altres èpoques, que consideràvem enterrades fa 25 anys, i que només tenen per objecte considerar una visió d'Espanya ja superada en la Constitució del 1978 i el naixement del desenvolupament de l'estat de les autonomies, model aquest que sí es correspon amb el model que determina el marc constitucional.

També, i fora de cap dubte interessat, Unió Mallorquina vol manifestar públicament que rebutja qualsevol utilització de qualsevol tipus de violència o coacció en qualsevol àmbit. Unió Mallorquina està en contra de la utilització de la violència o de la coacció en qualsevol tipus d'àmbit. Que quedi ben clar.

Unió Mallorquina també rebutja la utilització partidista de la Constitució. Mirin, aquest diputat que li parla, la primera vegada que va tenir l'oportunitat de votar va ser per votar "sí" a aquesta constitució. Una constitució que és la Constitució de tots, que hi ha coses que ens agraden i coses que no ens agraden, coses que canviaríem i coses que no canviaríem, i que en podem parlar, però que és la Constitució de tots. No és una constitució excloent. Jo subscric les paraules que ha dit la Sra. Armengol en referència al rei, de recordar que aquesta no és la Constitució d'uns ni la Constitució que es pugui usar d'uns contra els altres, és la Constitució de tots i que dins aquesta constitució totes les opinions, totes les idees es poden defensar.

Des d'Unió Mallorquina demanam un esperit de consens com el que hi va haver amb la Constitució, almenys en aquests temes importants. Vostè i jo, Sr. Huguet, podem coincidir en molts de temes, podem discrepar en altres temes, però hi ha temes fonamentals que crec que no s'haurien de discutir alegrement.

Vostè ha començat la seva intervenció llegint unes paraules de la Sra. Rosa Díez, de la qual discrepam absolutament, nosaltres "*la batalla al nacionalismo hay que ganarla en la calle*", què és que els nacionalistes són uns delinqüents?, què és que cal guanyar-los alguna cosa als nacionalistes? Jo crec que tots els ciutadans tenen drets, siguin nacionalistes o no nacionalistes, i que hi ha nacionalistes catalans, gallecs, canaris, andalusos, aragonesos i mallorquins que són bona gent, que no volen la violència i que rebutgen qualsevol utilització de la violència.

Quant als acords que proposen, la seva proposta, jo crec que es poden resumir perfectament en un sol acord, i és que el Parlament de les Illes acata l'ordenament constitucional, i jo he de dir-li, Sr. Huguet, que per acceptar el càrrec de diputat ja hem jurat l'acatament d'aquest ordre constitucional, i que els diputats d'Unió Mallorquina no tenim cap inconvenient a tornar a repetir. Sí, des d'Unió Mallorquina volem acatar la Constitució.

Unió Mallorquina voldria recordar que a més del que es proposa per part del Partit Popular existeix també el text constitucional de l'article 138, i em permetrà, si el president em deixa, llegir-li, perquè és un article que a mi m'agrada especialment, de la nostra Constitució, vigent Constitució: "L'Estat garanteix la realització efectiva del principi de solidaritat consagrat a l'article 2 de la Constitució, i vetllarà per l'establiment d'un equilibri econòmic adequat i just entre les diverses parts del territori espanyol i atindrà assenyaladament les circumstàncies del fet insular". I diu al punt 2: "Les diferències entre els estatuts de les diverses comunitats autònomes no podran implicar en cap cas privilegis econòmics i socials". A nosaltres ens agradaria el compliment d'aquest article, i jo estic convençut, Sr. Huguet, que tant vostè com tots els ciutadans, saben que hi ha a l'Estat espanyol ciutadans de primera i ciutadans de segona, ciutadans que tenen més privilegis; i jo esper que això algun dia deixi de ser aquí.

Com a conclusió, Unió Mallorquina demana al Partit Popular la retirada d'aquesta proposició no de llei, sense entrar en el fons del text perquè des d'Unió Mallorquina sempre hem actuat amb coherència i pensam que el millor que es pot fer és deixar que els magistrats del Tribunal Constitucional actuïn amb plena llibertat. De no ser retirada aquesta proposició no de llei, Unió Mallorquina optarà per l'abstenció, una abstenció que ha de ser entesa com un signe de respecte cap a la separació de poders, cap al funcionament normal dels instruments d'un estat de dret i cap a la independència judicial, tal i com sempre i en tot moment ha fet Unió Mallorquina.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Nadal. Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Miquel Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Des de la coincidència de moltes de les coses dites per part del representant del PSM, del representant d'Unió Mallorquina i de la representant del PSOE, voldria donar la meua opinió sobre un tema important per la situació política general, i coincidisc amb tots que és bo fer-ho amb un to sense crispació de cap tipus, perquè està damunt la taula un debat fonamental per al futur d'Espanya.

Miri, jo crec que aquí, avui, el que es debat, i així es dedueix de la proposició no de llei presentada pel PP; és si el Pla Ibarretxe és constitucional o no ho és. Jo pens que ho és, s'han

presentat aquí persones de qualificada solvència que pensen el mateix, uns altres pensen que no, però fins i tot al marge que fos o no constitucional, en tot cas el que estaria en discussió és si es pot presentar a un parlament autònom una proposta, una proposició, una moció, una idea per discutir, tant si és constitucional com si no, o sigui, quin és el moment procedimental per decidir que aquella cosa és o no constitucional. La meua opinió no és en el moment de presentar això a debat a un parlament, sinó al final del procés, com després faré referència.

Per tant, el debat avui no és si estam o no d'acord amb el Pla Ibarretxe, supòs que no pretén el Partit Popular convertir aquesta cambra en el parlament basc i fer un debat de fons sobre si estam d'acord o no amb el Pla Ibarretxe. De totes formes, perquè no se'm digui que vull eludir l'envit, des d'Esquerra Unida vull dir amb tota claredat que nosaltres el que defensam és que el Pla Ibarretxe, la proposta d'articulació de l'estat que hi ha en el marc del Pla Ibarretxe, es pugui discutir i es discuteixi en el si del Parlament basc. Com vostès sabran Ezker Batua ha presentat una proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia a Euskadi, al Parlament basc, que té diferències en alguns aspectes del Pla Ibarretxe, per exemple en alguns als quals vostè ha fet referència sobre el Poder Judicial i sobre els comptes generals de la Seguretat Social, i també el tenc a disposició seva per si el vol llegir. És un projecte acabat, de l'article 1 al darrer, de proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia per a Euskadi.

(S'escolta algú que diu: "És diferent")

No, no és diferent. Sí, sí, val.

En definitiva, el que es debat en aquests moments en el Parlament basc i a la societat són distintes formes d'articular la comunitat basca amb la resta de l'estat. Hi ha el Pla Ibarretxe, hi ha la proposta que presentam nosaltres, hi ha una proposta del Partit Socialista, un document que es diu *Más autonomía*, que és una concepció determinada de l'Estatut d'Autonomia d'Euskadi, i això és el que està en discussió, i el que precisament vostès pretenen és que això no es discuteixi, que només es discuteixin unes coses sí i les altres no, i en això nosaltres no hi estam d'acord.

Evidentment, mesclar tot això amb el debat de la Constitució, encara ho complica més i obliga tots els que sortim aquí a dir el que pensam sobre el tema. Evidentment, nosaltres estam a favor de la Constitució existent, vàrem treballar perquè s'aprovàs aquesta constitució, vàrem fer campanya al referèndum de la Constitució, amb molt d'orgull i amb molta satisfacció, per a nosaltres no era cap sacrifici, perquè la Constitució significava enterrar definitivament la dictadura franquista i el règim franquista contra el que havíem lluitat tot el que poguérem, una de les coses de la qual jo em sent més satisfet i més orgullós, i crec que s'hi pot sentir tothom que ho va fer. Per tant, la defensa de la Constitució no permetem que ningú ens digui si és més o menys constitucionalista, no ens agrada aquest tipus de debat, perquè aquí tothom va deixar moltes coses al calaix perquè s'aprovàs aquella constitució i per persones que eren republicanes i continuen sent republicanes,

i que eren federalistes i continuen sent federalistes, va ser un sacrifici important el que es va fer perquè avui tenguem la Constitució que tenim. Però aquesta constitució també té un article que permet la seva reforma, i avui en dia, és tan legítim defensar la reforma de la Constitució com no defensar-la.

I nosaltres pensam que precisament la forma de mantenir una unitat territorial del que es diu Espanya, és reformant la Constitució pel camí d'una reforma federal. Pensam això, pensam que precisament la posició més intel·ligent contra l'independentisme és defensar una posició federal i, per tant, per això estam a favor d'una reforma de la Constitució.

Però tornem al tema del Pla Ibarretxe. I no em dugui, Sr. Huguet, a un debat reglamentarista, perquè tothom sap que avui la repercussió mediàtica que ha tengut aquest debat no és perquè el convertim en si l'articulat del Reglament basc, que evidentment no conec, permet fer una proposta o si la proposta s'ha de dir "pla" o s'ha de dir "proposta", feim un debat polític en profunditat. I aquest debat polític fa que el que vostès intenten impedir i a més duent propostes i mocions per tota Espanya, és que es dugui a debat una proposta que és la proposta que fa el lehendakari Ibarretxe sobre l'estructuració d'Espanya amb la comunitat autònoma basca.

Per cert, vull recordar un tema que l'altre dia sortia a un diari de la nostra comunitat i que em va refrescar la memòria, l'any 91, en aquesta cambra es va aprovar una reforma de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, una reforma molt agosarada, una reforma molt autonomista, no em pensava mai que jo hagués de dir des d'aquesta tribuna que el nivell autonomista de l'anterior president del PP, Gabriel Cañellas, donaria lliçons als seus successors, però és així; proposta que fins i tot tenia alguns elements que obligaven a reformar algun article de la Constitució si s'hagués aprovat aquell estatut d'autonomia a Madrid, i pel fet que es discutís aquí a ningú no li caigueren els anells i ningú no va dir que això era anticonstitucional, perquè després venia la passa següent, que era discutir-ho al Parlament espanyol i si el Parlament espanyol deia que no, com va passar, ... per què hem de suposar que amb el Pla Ibarretxe no es farà el mateix?, per què ho hem de pressuposar en aquests moments? No, no ho diu, no ho diu, és igual, Sr. Huguet, vostè ja parlarà, però no ho diu. No ho diu, perquè jo l'he llegit, evidentment, com vostè i com tots.

Tots els arguments que des d'aquesta tribuna vostè ha utilitzar són per analitzar el fons del Pla Ibarretxe i per dir el que pensen vostès o no pensen sobre el tema, la qual cosa és perfectament legítima, però no qüestionar la forma de fer-ho o de no fer-ho. A més, coincidisc amb el Sr. Sampol que el Pla Ibarretxe és la primera declaració pública escrita del Partit Nacionalista Basc que planteja una proposta d'estructuració del País Basc amb Espanya, la primera. Fins ara el Partit Nacionalista Basc mai no havia escrit cap proposta d'estructuració, sempre el seu plantejament era la independència. Des d'una posició de defensa de la unitat del territori d'Espanya, s'hauria d'estar content, i Esquerra Unida se sent satisfeta amb tot el que ha pogut col·laborar perquè aquesta sigui la posició que defensi avui el Partit Nacionalista Basc en lloc d'una altra, perquè és una proposta

d'estructuració, amb la qual nosaltres no coincidim, i vostès tampoc, lògicament, vostès menys, però que jo podria definir com a confederal, jo estaria més per una proposta federal, però són propostes distintes de com estructurar el marc constitucional d'un estat multinacional com és Espanya, definit així per la Constitució. Per tant, aquí, el que discutim és aquesta estructura.

Per tant, jo crec que tenim una ocasió excel·lent per discutir aquests temes amb tranquil·litat, perquè el Parlament basc discuteixi aquestes qüestions amb tranquil·litat, aprovi o desaprovi el que consideri adequat i avanci pel camí del diàleg i el debat, perquè, com s'ha dit a aquesta tribuna, l'únic que hauria de diferenciar els que són constitucionalistes dels que no ho són, els que estan d'acord amb aquesta constitució dels que no hi estan, és els que volen utilitzar la violència per canviar-la i els que no la volen utilitzar. Aquesta és la línia divisòria que hi hauria d'haver i que hi ha entre les forces polítiques democràtiques d'aquest país. Es pot estar dins aquesta constitució sent independentista, s'hi pot estar sent republicà, s'hi pot estar sent el que es vulgui ser, però no s'hi pot estar apel·lant a la violència, violència que, òbviament, tothom rebutja, que tots els que som aquí rebutjam, que tots la pateixen, uns més, altres menys, però qui més qui menys té escorta al País basc, i que tots hem criticat des de sempre. Voldria recordar que jo, militant a un partit clandestí el temps de la dictadura franquista, el Partit Comunista, ja rebutjava la violència d'ETA en aquells moments, l'hem rebutjada tota la vida. Per tant, aquest és un element sense discussió.

Per tant, si aquesta és la línia divisòria, no entenem, de cap de les maneres, tant si ho explica vostè d'una manera com d'una altra, i ho explica bastant bé, altres ho expliquen de forma bastant més barroera, per què l'obsessió del seu partit a demonitzar el nacionalisme democràtic?, per què l'obsessió del seu patit a demonitzar el nacionalisme democràtic?, per què, cada vegada que es parla de nacionalisme, el seu partit parla de terrorisme devora? Com ha dit el Sr. Nadal des d'aquesta tribuna, l'argument amb el qual vostè ha començat, *"hay que combatir el nacionalismo desde la calle"*, bé, jo diria combatre el terrorisme des del carrer i des d'on faci falta, però el nacionalisme s'ha de combatre democràticament, a les institucions, amb les votacions, amb els arguments, etc., si un hi està en contra, si un hi està a favor, l'ha de defensar, lògicament.

I aquesta és la diferència, vostè ha començat utilitzant aquest argument, que l'ha traït el seu subconscient perquè ha fet tot el possible a la seva intervenció per presentar la seva intervenció com a molt civilitzada enfront del que ens tenen acostumats altres dirigents del seu partit, aquí i fora d'aquí, damunt aquest tema, quan és un tema que no caldria per què escandalitzar-se ningú que estigui en discussió de quina forma s'ha d'estructurar l'Estat espanyol en el futur, després de 25 anys de Constitució, hauria de ser un debat que no crispàs ni fes perdre els nervis a tothom, si discutim d'això; si discutim de com evitar la violència, és una altra discussió que la podem fer un altre dia, quan vostè vulgui i allà on vostè vulgui i veurà com estarem d'acord amb quasi tot damunt aquest tema; si discutim de com reestructurar el model de convivència que els

espanyols voluntàriament s'han de dotar, doncs es podria fer amb absoluta tranquil·litat i digui el que digui el PNV, digui el que digui Esquerra Republicana o digui el que digui qui vulgui, es pot perfectament discutir estar d'acord o en desacord, votar i que les majories vagin endavant i que les minories s'aguantin, com s'ha fet sempre en democràcia.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rosselló. Sí, Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Primer de tot, en termes generals, agrair el to i el tarannà de les intervencions que han tengut tots els portaveus, amb independència del seu contingut o del seu fons que, òbviament, en alguns aspectes no hi estam d'acord, i tractaré de precisar-ho en el temps que se'm dona. Jo estic molt content, jo quasi podria fer la meua intervenció en relació amb la intervenció del Grup Parlamentari Socialista de dir que gràcies, estic molt content, la mà també la tendim nosaltres; jo li accept tota la seva esmena com a una esmena d'addició als punts d'acord que nosaltres proposam, votam la seva i conjuntament amb la nostra, tota, íntegra, que és la seva esmena de la a a la zeta i el rebuig al Pla Ibarretxe, dona compliment textualment al que vostè diu. Nosaltres deim sí a la declaració i no al Pla Ibarretxe, jo li don l'oportunitat, li acceptam l'esmena, com a addició, no substitució. Perquè si és substitució, només feim una cosa, per tant més fàcil no li puc posar.

Lamentar que no hi hagi un acord i que crispam l'ambient. Me sap molt de greu i crec que aquí hi ha hagut una confusió i jo tornaré exhibir, no som jo que ho dic, aquest portaveu no ha dit que *"hay que combatir al nacionalismo"*; a mi el nacionalisme no solament me mereix tot el respecte del món, sinó que són forces polítiques tan democràtiques com les que més i que han estat elegides democràticament dins els diferents àmbits, l'únic que passa és que en el País Basc hi ha una força nacionalista, elegida democràticament, que ha agafat uns camins que no són democràtics, és aquesta la diferència. I és açò el que diu na Rosa Díez, me'n guardaria com de caure que jo vulgui demonitzar aquí el nacionalisme del PSM o d'Unió Mallorquina, o de qualsevol altre nacionalisme, quan tots sabem que respecten les regles del joc. Aquestes paraules d'aquesta boca no han sortit, per tant, si qualcú les ha interpretat així o és que no m'he explicat bé, que pot ser, o és que no ho ha entès bé, que també podria ser, *fifty fifty*.

Declaració institucional? Estam d'acord, jo l'he signada la declaració institucional, que la signin tots els altres portaveus; però si no la poden signar, perquè no posaran la firma al costat del Partit Popular, doncs ni a aquest punt els volem dur a segons quins partits; doncs que no la signin si els fa nosa la firma del Partit Popular, però accepti vostè l'esmena com a una esmena d'addició i la votarem tots junts.

Miri, crec que ha arribat el moment de girar pàgina, i la pàgina la vam girar en el 78, quan hi va haver un autèntic exemple de reconciliació nacional entre totes les forces polítiques, fossin de l'origen que fossin. Miri, Sra. Armengol, tant de respecte i condemna me mereixen i ens mereixen a nosaltres totes les violacions dels drets humans que varen sofrir membres seus del seu partit al llarg de la Guerra Civil o al llarg de la dictadura de'n Franco, com respecte ens mereixen totes les víctimes que van sofrir també altres persones, que jo d'açò en tenc sang. El primer màrtir de la Guerra Civil espanyola, 27 de juliol del 36, tenc l'honor de dir que du el meu nom; ni aquell, ni aquest ni els altres poden estar ni més amunt ni més avall, tots en el mateix pla, i açò és la gran virtut del 78. Per què destapam aquesta capsula de Pandora en aquest moment?

El PP d'avui, el PP del 96, el PP de la refundació del 89-90, majoritàriament, el 90% avui és gent provinent de la UCD, que va possibilitar, com la resta de formacions polítiques, la Constitució. De què se'ns ataca? Hereus de què? D'un pacte constitucional de tots i entre tots. Utilitzar les paraules del rei me mereix tant de respecte que no les utilitzaré, però és un flac favor; el rei va dir el que va dir per a tots els espanyols, sense distinció i jo les assumeixo i les subscribo de la a a la zeta també, i vostè no pot aquí acusar uns que volen patrimonialitzar la Constitució i vostè vol patrimonialitzar per dur-se'n al seu discurs el que va dir el rei. Doncs no, nosaltres no ho feim ni ho farem.

Ambient crispat. Aquest és el perill, que els que són botxins es converteixen en víctimes i els que són víctimes en botxins, qui és que crispa l'ambient? A més, qualsevol crispació d'aquest ambient està en aquest moment centralitzada a debats polítics, a debats parlamentaris; abans la crispació venia per armes tortuoses de darrera per combatre el terrorisme i no combatre'l per armes legals, aquí tenim armes legals i són les que s'utilitzen i amb les quals tots hi hem d'estar d'acord. Nosaltres no estam crispats.

Per part de la intervenció que ha fet Unió Mallorquina, molt ràpidament, no s'equivoquin, sí que afecta Mallorca i els mallorquins, aquest pla afecta Mallorca i els mallorquins, perquè la seva integritat i la seva aprovació i la seva aplicació du implícita tota una reestructuració de tot l'Estat espanyol i per tant nosaltres tenim alguna cosa a dir, com tenim alguna cosa a dir en tantes i tantes coses que de vegades presentem en aquesta cambra, que no afecten directament i explícitament Balears, però que necessita que aquesta cambra tenguí un pronunciament. I açò és el que feim avui, aquest pronunciament.

Montesquieu, la divisió de poders, efectivament, però Montesquieu allà on està enterrat és al País Basc, en Montesquieu allà on està enterrat, principalment, és al País Basc, que és allà on no es respecten les decisions judicials, allà està enterrat en Montesquieu, no aquí.

Que hem superat i és un debat d'altres èpoques. Sí que ho hem superat, aquí està superat, totalment superat, allà no està

superat; i nosaltres, solidaris amb el País Basc, volem que també se superi.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Huguet, per favor.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Acab tot d'una. El senyor representant d'Esquerra Unida i Els Verds, jo li vull dir dues coses només: agrair-li la seva intervenció, agrair-li el seu to. Sense cap problema, si a qualche moment de la meua intervenció vostè s'ha pogut sentir alludit o ferit a nivell personal o com a grup polític, me digui què és, que es retira, en cap moment he tengut aquesta intenció, vagi per endavant per tant. Que vostè ha fet una exposició d'un plantejament polític correcte, només faltaria, només faltaria que vostè no pugui dur aquí una proposició de llei de reforma constitucional en què vol que l'Estat espanyol s'organitzi com a una república, clar que la pot dur, però seguint les normes. No pot dur vostè una proposta que digui: i jo vull que sigui república i amb independència que digui les Corts Generals jo sotmetre Balears a un referèndum i si diu que sí, serà que sí. Que açò és el Pla Ibarretxe, no ens han d'enganyar, aquest és el problema, aquest és el re de la qüestió, tota la resta vuits i nous i cartes que no lliguen. I per favor, ens estudiem els temes quan les hem de presentar, quan són coses tan serioses com és aquesta.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Huguet, per favor, faci el favor d'acabar.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

I acab, Sr. President, dues referències. Lament molt del representant del PSM no poder entrar en el contingut de la seva intervenció, que també hi hauria moltes coses a parlar de manera civilitzada amb aquest to que un té, que no és res més que una manera de ser, però dir-li que els punts 1, 2 i 3 acceptats, de la seva esmena, com a adhesió a la nostra. La darrera no, perquè nosaltres mai no podem aprovar satisfere legítimes aspiracions d'autogovern del poble basc. Quines són aquestes legítimes aspiracions d'autogovern del poble basc? Les que marca el Pla Ibarretxe o les que constitucionalment, estatutàriament una majoria aprovi? No, no, açò té truc.

Per tant, miri vostè, punt número 1, punt número 2, punt número 3, d'addició sí. Sr. President, perquè no hi hagi cap dubte, per favor, Sr. President, perquè no hi hagi cap dubte: esmena del Socialista, sí a tota ella com a una esmena d'addició; esmena del Partit nacionalista, sí als punts 1, 2 i 3, com a addició, mantenint els nostres punts. Perquè record aquí que l'exposició de motius no es vota, ni s'aprova; no me surtin ara, l'exposició de motius a les proposicions no de llei, insisteixo, ni es vota ni es posa, es vota el que es vota, que serien els quatre punts de la proposició no de llei, els tres del PSM i la proposta del Partit Socialista com a addició.

Moltes gràcies, Sr. President.

I ara veurem qui té la *mano tendida*.

(*Aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats, senyores diputades. Sr. Huguet, ja sé que només és per fixar la posició, però crec que per fixar-la necessit un mínim de temps per argumentar la posició del Grup Parlamentari Socialista. Jo li he intentat explicar el que significà el consens de l'any 78, li he intentat explicar el que significa diàleg i consens, significa cessions mútues, no significa jo me qued amb allò meu i afegim el que tu vulguis, no, significa seure-se, dialogar i consensuar.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Armengol, només és per fixar l'esmena. Digui si accepta o no accepta l'esmena.

Un poc de silenci per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

El Partit Socialista no pot acceptar l'esmena que presenta el Grup Parlamentari Popular.

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, un poc de silenci.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

El consens, si permeten, el consens que hem ofert el Grup Parlamentari Socialista ha quedat molt clar a la Junta de Portaveus, nosaltres, la nostra esmena, la retiram i l'assumim com a declaració institucional, si tots els grups hi estan d'acord, evidentment si tothom retira les seves propostes, que és el que va passar a l'Ajuntament de Palma. A l'Ajuntament de Palma hi havia una proposta d'Esquerra Unida damunt el Pla Ibarretxe i la Sra. Cirer, en ares al consens, va reunir tots els portaveus i es va fer una declaració única institucional. Jo li deman al Partit Popular que tengui el mateix tarannà negociador i de consens que va tenir la Sra. Cirer.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, si accepta o no la proposta del Sr. Huguet. Té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MÁS:

Intervindrè d'aquí u guanyaré deu segons, perquè veig que m'apressa, Sr. President. No, per anunciar i m'agradaria explicar per què no acceptarem la transacció. Mirin, nosaltres els hem fet una esmena que pensàvem que compartíem tots els punts; naturalment, condemnar, com hem fet sempre i com ens hem manifestat tota la vida davant Cort o allà on sigui els atemptats terroristes de la banda ETA; fer una crida que amb la violència no se justifica res; instar el diàleg de totes les forces polítiques, i el punt, que pareix que no accepten, diu: Sol·licitar al Govern de l'Estat i al Govern basc que iniciïn una etapa de diàleg amb l'objectiu de consensuar totes les iniciatives polítiques que ajudin a superar la violència i a satisfer les legítimes aspiracions del Govern del poble basc.

Legítimes; legítimes, jo ara no tenc un diccionari a mà, però deu voler dir que s'ajusta a llei. Si li diguessin a superar la violència i a satisfer les aspiracions d'autogovern del poble basc, vostè me podria dir: no és que si volen la independència jo no hi estaré d'acord. En aquest moment estam parlant de legitimitat i a la meua intervenció ha quedat ben clar que constitucionalistes com el Sr. Herrero de Miñón diuen que el Pla Ibarretxe és constitucional. És que ara ha pujat un poquet l'escalada? Quan li hem qüestionat el seu argument d'inconstitucionalitat, ara ja ha dit és que és antidemocràtic; home, fins aquí hem arribat. És a dir que un governant presenti al seu Parlament un document que destacats constitucionalistes defensen la seva constitucionalitat, que això sigui antidemocràtic, fins aquí hem arribat. Per tant, aquest posicionament del Lehendakari, se li pot dir de tot menys antidemocràtic, perquè el suporten els vots que va tenir al País Basc i, en tot cas, aquests vots es contrastaran en el Parlament, es contrastaran a les Corts espanyoles, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, si és tan amable.

EL SR. SAMPOL I MAS:

..., i es constataran amb un referèndum, perquè la modificació d'un estatut d'autonomia, plebiscitat per referèndum, ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Sampol, per favor, està abusant de...

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Huguet.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Sí, moltes gràcies. Pels que tinguin dubtes de per què demana aquesta paraula el portaveu, és que aquí hi ha hagut dues intervencions en relació amb la proposta que jo he fet i jo tenc la darrera paraula per dir si modifico o no la proposta feta. I açò, vostès saben, Sr. Quetglas, vostè que és un bon practicant del Reglament, il·lustri els seus companys. És una broma.

Sr. Sampol, què feim? Vostè m'accepta aquests quatre punts i substituir la paraula legítimes per legals i els agafam tots quatre? No, no, d'addició; no, perdoni, perdoni, uep! Vostè ha dit legítimes, legals, que si no fos per açò. Jo li dic, si la interpretació que fa el PSM, que jo no tenc cap dubte que la interpretació és que legítimes vol dir legals, canviem aquest terme de legítima per legal i afegim els quatre punts. I vostè, reiter una vegada més a la cambra, es voten els punts, no l'exposició de motius, es voten els punts i aquí no he sentit ningú que digués amb quins dels quatre punts de la proposició no de llei no estam d'acord, llevat d'Esquerra Unida. Es voten els quatre punts, més l'addició del Grup Parlamentari Socialista, si l'accepta, que diu que no, més els quatre punts del Grup Parlamentari Nacionalista, substituint legítimes per legals.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. Sampol, accepta aquesta proposta o no l'accepta?

EL SR. SAMPOL I MAS:

Evidentment, si és una esmena de substitució sí, ara aquests quatre punts del Partit Popular la majoria són invotables.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, aquesta presidència entén que no accepta la proposta del portaveu del Grup Parlamentari Popular i podem passar a votació.

29, sí; 25, no; 3 abstencions. Per tant, queda aprovada aquesta proposició no de llei.

IV. Informe de la Comissió de l'Estatut dels Diputats, sobre règim d'incompatibilitats dels diputats.

A continuació, passam al darrer punt de l'ordre del dia. Sí? A continuació, passam al darrer punt de l'ordre del dia que consisteix en l'informe que la Comissió de l'Estatut dels Diputats eleva al Ple de la Cambra, en compliment de l'establert a l'article 21 del Reglament del Parlament de les Illes Balears, sobre incompatibilitats dels diputats de la sisena legislatura que integren, fins al dia d'avui, el Parlament de les Illes Balears.

Per això, cedesc la paraula al Secretari Primer de la Cambra.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Informe que emet al Ple de la Cambra la Comissió de l'Estatut dels Diputats, donant compliment a l'establert a l'article 21 del Reglament del Parlament de les Illes Balears:

La Comissió de l'Estatut dels Diputats, en reunió mantinguda dia 19 de novembre del 2003, ha estudiat les declaracions presentades per cada un dels senyors diputats que integren, fins al dia d'avui, el Parlament de les Illes Balears, a l'efecte de donar compliment el que disposa l'apartat segon de l'article 7 del Reglament de la cambra, referent a l'examen d'incompatibilitats.

L'examen s'ha fet atès el que estableixen els articles 5 de la Llei 8/1986, de 26 de novembre, electoral de la comunitat autònoma de les Illes Balears, i les modificacions posteriors i els apartats 2 i 3 de l'article 155 de la Llei orgànica 5/1985, de 19 de juny, del règim electoral general, i les modificacions posteriors.

Atesa la normativa abans relacionada, aquesta comissió resol d'informar la cambra que cap diputat està subjecte a cap tipus d'incompatibilitat per a l'exercici del seu càrrec.

Declaració institucional amb motiu del 55è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans.

EL SR. PRESIDENT:

Seguidament, el Secretari Primer llegirà una declaració institucional, consensuada a la Junta de Portaveus.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Declaració institucional amb motiu del 55è aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans.

Dia 10 de desembre del 1948, ara fa 55 anys, l'Assemblea General de les Nacions Unides proclamà la Declaració Universal dels Drets Humans com l'ideal comú a assolir per a tots els pobles i nacions. Amb motiu d'aquesta commemoració el Parlament de les Illes Balears es reafirma en la vigència d'aquesta històrica declaració i la necessitat de continuar treballant dia a dia, des de les institucions i des de tots els àmbits de la societat, a la defensa dels drets fonamentals de les persones i dels pobles de la terra, a la defensa de la dignitat i del valor de la persona i a la igualtat de drets d'homes i dones com a base per al progrés social en la millora de la qualitat de vida.

El Parlament de les Illes Balears adopta la ferma resolució de dur endavant iniciatives concretes, que tots i cadascun dels partits polítics presentarem i consensuarem al llarg d'aquesta legislatura, per avançar decididament en l'assoliment dels objectius que es marcava la Declaració Universal dels Drets Humans ja fa 55 anys.

A la seu del Parlament, a 9 de desembre del 2003.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, aquesta presidència sol·licita de la cambra la conformitat o l'assentiment de l'informe esmentat en el punt IV, de la incompatibilitat dels diputats; els sembla correcta?

Perfecte, doncs, no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Correcció d'errates del Diari de Sessions del Ple del Parlament de les Illes Balears núm. 16:

Al sumari, com a darrer punt, s'hi ha d'afegir el següent:

Declaració institucional de l'Any europeu de les persones amb discapacitat.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears, Palma
